



NASJONAL STRATEGI FOR MARKEDSTILSYN

2025

-

2029



INNHALDSFORTEGNELSE

Innledning.....	4
1 Markedstilsyn i Norge.....	5
1.1 Nasjonal organisering av markedstilsyn	5
1.2 Identifisering av myndighetene som omfattes av den nasjonale strategien for markedstilsyn	5
1.3 Særlig om markedstilsynsforordningen	5
1.4 Nasjonalt samordningspunkt for markedstilsyn	6
1.5 Samarbeid og koordinering mellom tilsynsmyndighetene og Tolletaten	6
1.5.1 Samordnings- og samarbeidsmekanismer med Tolletaten.....	7
1.6 EU/EØS-relatert samordning og ivaretagelse av norske interesser	8
1.6.1 Særlig om EØS-avtalen	8
1.6.2 Ivaretagelse av norske interesser	8
1.7 Samarbeid mellom medlemslandene i EU/ EØS	9
2 Generell beskrivelse av markedstilsynsaktiviteter	10
2.1.1 Markedstilsynsmetoder	11
2.1.2 Veiledning og involvering av økonomiske aktører, interesse- og bransjeorganisasjoner	12
2.1.3 Håndhevelse.....	12
2.1.4 Informasjon og kommunikasjon om markedstilsynsresultater og vedtak	13
2.2 Utveksling av informasjon.....	14
2.2.1 ICSMS	14
2.2.2 Safety Gate	16
2.2.3 Nasjonal løsning farlige produkter (NLFP)	16
2.3 Nasjonale registreringer av markedstilsyn	17
3 Visjon, misjon, markedstrender og prioriterte områder.....	17
3.1 Visjon.....	17
3.2 Misjon	17
3.3 Markedstrender	18
3.3.1 Netthandel	18
3.3.2 Særskilt om netthandel med produkter fra tredjeland.....	19
3.3.3 EU-regelverk med fokus på netthandel som ikke er gjennomført i norsk rett....	22
3.3.4 Ny teknologi og nye produkter	23
3.4 Planlagte tilsynsaktiviteter og prioriterte områder	23
3.4.1 Ny teknologi.....	25
3.4.2 Regelverksarbeid.....	26

3.4.3	Netthandel	26
3.4.4	Bærekraft og sirkulærøkonomi.....	27
3.4.5	Effektivisering av grensek kontroll og tilsyn	28
3.4.6	Økt samarbeid og felles kunnskapsløft	28
4	Strategiske mål og tiltak innenfor nasjonal strategi for markedstilsyn	29
5	Implementering og evaluering.....	31
5.1	Implementering.....	31
5.2	Evaluering av strategien	32
	Vedlegg 1: Regelverksoversikt og regelverkseier	33
	Vedlegg 2: Sammendrag.....	41

Innledning

Denne markedstilsynsstrategien er utarbeidet som følge av kravene i artikkel 13 i forordning [\(EU\) 2019/1020](#) om markedstilsyn og produktsamsvar (markedstilsynsforordningen), som pålegger hvert medlemsland i EU/EØS å utarbeide en nasjonal strategi for markedstilsyn. Strategien omfatter markedstilsyn med produkter som faller innenfor et EU-harmonisert vareregelverk som er listet opp i vedlegg 1 i forordningen. I denne strategien vil begrepene "tilsyn" og "markedstilsyn" derfor omfatte både markeds kontroll, grensek kontroll og tilsyn på det det harmoniserte vareområdet omfattet av markedstilsynsforordningen, med mindre annet er særskilt spesifisert.

Formålet med en nasjonal strategi for markedstilsyn er å bidra til en mer ensartet, styrket og integrert tilnærming til gjennomføring av markedstilsyn og håndheving av EUs harmoniserte vareregelverk. Strategien skal også bidra til informasjonsutveksling på tvers av landegrensene i EU/EØS og søke å ivareta utviklingstrekkene i det indre marked, som bruk av ny teknologi og økt salg av bærekraftige og fokus på gjenbruk av produkter. Strategien gjelder innenfor alle ledd i forsyningskjeden, herunder for import og digitale forsyningskjeder.

Strategien er utarbeidet av Nasjonalt samordningspunkt for markedstilsyn (Single Liaison Office/SLO) i DSB, i samarbeid med de nasjonale tilsynsmyndighetene i Norge som har sektoransvar for de relevante vareregelverkene i markedstilsynsforordningen.¹ Tilsynsmyndighetene skal ta hensyn til strategien i sitt løpende arbeid med gjennomføring og oppfølging av tilsyn, der det er relevant. Strategien skal også vektlegges ved utarbeidelse av sektorspesifikke tilsynsplaner.

Den nasjonale strategien for markedstilsyn skal oppdateres minst hvert fjerde år og første virkeperiode er fra 2025-2029. Strategien skal likevel være dynamisk og mindre løpende oppdateringer kan forekomme. Strategien vil deles med Kommisjonen og andre medlemsstater i EU/EØS.

¹ Se kapittel 1.1

1 Markedstilsyn i Norge

1.1 Nasjonal organisering av markedstilsyn

Norge har et stort antall myndigheter med ansvar for markedstilsyn av produkter innenfor ulike sektorer. Disse myndighetene kjennetegnes ved at de er desentraliserte sektormyndigheter med hver sine forvaltningsområder. Flere varer på det indre marked faller imidlertid innenfor flere sektorregelverk, noe som krever et godt samarbeid på tvers av flere myndigheter ved gjennomføring av tilsyn.

1.2 Identifisering av myndighetene som omfattes av den nasjonale strategien for markedstilsyn

Hvert medlemsland i EU/EØS har en plikt til å organisere og gjennomføre markedstilsyn av varer for å sikre og kontrollere overenstemmelse med relevant regelverk. Plikten følger blant annet av EØS-vareloven og markedstilsynsforordningen artikkel 10 nr. 1 og 2 for det harmoniserte vareområdet.

Følgende myndigheter er ansvarlige for ett eller flere vareregelverk som er omfattet av markedstilsynsforordningen vedlegg 1 i Norge: Arbeidstilsynet, Direktoratet for byggkvalitet, Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap, Forbrukertilsynet, Helsedirektoratet, Justervesenet, Luftfartstilsynet, Mattilsynet, Miljødirektoratet, Nasjonal kommunikasjonsmyndighet, Norges vassdrags- og energidirektorat, Havindustritilsynet, Sjøfartsdirektoratet, Statens jernbanetilsyn, Direktoratet for medisinske produkter, Statens vegvesen. Tolletaten er også ansvarlig for oppfølging og kontroll på grensen av varene som faller innenfor disse regelverkene, og er følgelig med i det nasjonale nettverket for samordning av markedstilsyn.

Alle myndighetene som er listet opp over har vært med i utarbeidelsen av denne strategien og det er også de som er forpliktet til å følge dens innhold. Strategien er utarbeidet av DSB ved SLO med informasjon og data hentet ut gjennom spørreundersøkelser hvor alle tilsynsmyndighetene og Tolletaten har svart, samt work-shop, innspillsrunder og arbeidsmøter med de relevante myndighetene. Strategien er forankret hos alle myndighetene som er omfattet av strategiens virkeområde. Hvilke ansvarsområder og regelverk disse myndighetene forvalter kommer frem av strategiens vedlegg 1.

1.3 Særlig om markedstilsynsforordningen

Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) er ansvarlig for implementeringen av markedstilsynsforordningen i norsk rett. Den 16. juli 2021 trådte markedstilsynsforordningen i kraft i EU. Forordningen er tatt inn i EØS-avtalen og er i ferd med å bli implementert i norsk rett.

Bakgrunnen for utarbeidelsen av forordningen er en erkjennelse av at det fortsatt er for mange varer som omsettes på det indre marked som ikke er i samsvar med krav som følger av relevant vareregelverk.

Markedstilsynsforordningens formål er å styrke tilsyn innenfor alle sektorer med varer som er omfattet av et eller flere harmoniserte vareregelverk (felles regler) i EU/EØS. Dette skal bidra til at produkter og tjenester på det indre marked ikke er skadelige for forbrukerens sikkerhet og helse, for miljøet, eller

for konkurransen i det indre marked. Et styrket tilsyn skal bidra til å hindre at varer og tjenester som ikke er i samsvar med vareregelverkene tilbys på markedet og på den måten legge til rette for rettferdig konkurranse og det frie varebyttet i EU/EØS. Dette gjelder uavhengig av om varene omsettes på nett eller i fysiske butikker.

1.4 Nasjonalt samordningspunkt for markedstilsyn

NFD har sammen med Justis- og beredskapsdepartementet (JD) utpekt Nasjonalt samordningspunkt for markedstilsyn (Single Liaison Office / SLO) i Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB), i henhold til markedstilsynsforordningen artikkel 10 nr. 3. SLO ble etablert med virkning fra 1. januar 2023, selv om forordningen ikke var implementert i norsk rett på det tidspunktet.

Opprettelsen av SLO i Norge muliggjør aktiv deltakelse i EU Product Compliance Network (EUPCN) sammen med de andre utpekte SLO-ene i EU, samt at arbeidet med en nasjonal strategi for markedstilsyn kunne starte opp, før forordningen var endelig implementert. I Norge har SLO også fått ansvaret for å koordinere 16 tilsynsmyndigheter og Tolletaten på dette området og er godt i gang med gjennomføring av nettverksmøter og kontaktmøter med myndighetene. Dette bidrar til at Norge i dag er godt posisjonert og på linje med øvrige EU-land i arbeidet med store deler av markedstilsynsforordningen.

1.5 Samarbeid og koordinering mellom tilsynsmyndighetene og Tolletaten

Formålet med å gjennomføre markedstilsyn er å legge til rette for at produkter og varer som omsettes på markedet er i samsvar med krav i relevant regelverk. Dette bidrar blant annet til å sikre at produktene som omsettes ikke er skadelige for forbrukeren, miljøet, helse eller for konkurransen i det indre marked.

Markedstilsynsområdet reguleres i stor grad gjennom et omfattende harmonisert EU/EØS-regelverk. Tilsynsmyndighetenes forvaltningsområder varierer, og myndighetene driver markedstilsyn i ulik utstrekning. For noen av disse myndighetene utgjør markedstilsyn med produkter kun en liten del av myndighetens totale virksomhet, men er likevel et forvaltningsområde som skal ivaretas.

Koordinering og samordning av markedstilsyn mellom tilsynsmyndighetene og Tolletaten sikres i det løpende arbeidet i hver enkelt myndighet, særlig der en vare faller inn under flere regelverk fordelt på flere myndigheter. Koordinering og samordning på tvers av etater er også hovedformålet til nettverket som er etablert i Norge. Nettverket ledes av SLO i DSB, hvor SLO på en objektiv måte skal arbeide med samordningen av de relevante markedstilsynsmyndighetene i Norge og fronte norske posisjoner i EU. Hensikten er at nettverket skal bidra til økt samarbeid mellom myndighetene i Norge som er ansvarlig for de harmoniserte vareregelverkene som faller inn under markedstilsynsforordningen.

Nettverkets målsetning er å fremme et godt samarbeid mellom de relevante myndighetene gjennom å legge til rette for kunnskaps- og erfaringsutveksling om markedstilsyn på produktområdet og bruken av tilknyttede digitale systemer. Formålet med et godt samarbeid er å bidra til økt effektivisering på tilsynsområdet og å redusere forekomsten av varer som ikke er i samsvar med relevant vareregelverk på det indre marked.

Det er videre et mål at nettverket fungerer som en arena for informasjonsutveksling, diskusjoner og forankring av norske posisjoner som skal formidles av SLO på EU/EØS-nivå. Norske

tilsynsmyndigheter holder generelt et høyt digitaliseringsnivå. Derfor benyttes blant annet en teams-kanal til deling av informasjon i nettverket, som er opprettet nettopp til dette formålet. I tillegg skjer informasjonsutveksling i nettverksmøter som arrangeres gjennom året.

SLO skal bidra og legge til rette for at det blir enklere å dele erfaringer og kunnskap på tvers av myndigheter og landegrenser. Dette vil igjen kunne forbedre gjennomføringen av markedstilsyn både nasjonalt og på EU/EØS-nivå. Norge vil dermed bli bedre rustet i møte med nye utfordringer på tilsynsområdet, som økt bruk av netthandel og ny teknologi.

1.5.1 Samordnings- og samarbeidsmekanismer med Tolletaten

Tolletaten og tilsynsmyndighetene har forskjellige ansvarsområder når det gjelder markedstilsyn av varer i EU/EØS. Tilsynsmyndighetene er ansvarlige for å kontrollere at produkter som omsettes på det indre marked oppfyller de nødvendige kravene og Tolletaten er ansvarlig for å gjennomføre kontroller med den grensekryssende vareførselen. Grensekontroll av varer som Tolletaten gjennomfører, skjer både etter dialog med tilsynsmyndigheten og på eget initiativ når det vurderes nødvendig. Markedstilsynsforordningen forplikter til samarbeid mellom Tolletaten og tilsynsmyndighetene og det er lagt opp til at dialogen mellom disse myndighetene skal foregå i det felleseuropeiske systemet for markedstilsyn "Information and Communication system for Market Surveillance" (ICSMS).²

Et godt samarbeid mellom Tolletaten og tilsynsmyndighetene er sentralt for å sikre at produkter som omsettes på det indre marked er trygge og i samsvar med regelverket. Grensekontroll av produkter i samarbeid med tilsynsmyndigheten gjennomføres gjerne etter konkrete parametere og fokusområder som er angitt av tilsynsmyndigheten. Tolletaten har mulighet til å stoppe varer og holde dem tilbake inntil den relevante tilsynsmyndigheten treffer nødvendig beslutning og eventuelt vedtak knyttet til markedstilsynet av det bestemte produktet. I markedstilsynssammenheng er grensekontrollen viktig, da den kan medføre at varer stoppes allerede ved grensen og hindres i å importeres til EU/EØS.

I markedstilsynsforordningen satses det i stor grad på økt og styrket samarbeid mellom Tolletaten og tilsynsmyndigheter på vareområdet. I artikkel 26 får Tolletaten egne hjemler til å stoppe varen på grensen og forhindre videre distribusjon på markedet. Dette skal etter artikkel 26 (2) umiddelbart varsles til relevant tilsynsmyndighet. Dersom tilsynsmyndigheten finner at det er grunn til å tro at et produkt ikke er i samsvar med relevant regelverk, eller representerer en alvorlig risiko, skal de be tollmyndighetene om å holde tilbake varen, jf. artikkel 26 (3). Det er i artikkel 27 satt en frist på fire dager for at tilsynsmyndighetene skal gi beskjed om at de ønsker at en vare holdes tilbake for nærmere undersøkelser. I mangel på slik melding skal varen frigis for omsetning i det indre marked. Det legges dermed opp til et tett samarbeid mellom tilsynsmyndighetene og Tolletaten på dette området.

Både gjennom formelle samarbeidsavtaler, etatsstyringsmøter og møter i det nasjonale nettverket om samordning av markedstilsyn sikres koordinering mellom Tolletaten og markedstilsynsmyndighetene. Dette samarbeidet skal bidra til å forbedre og effektivisere gjennomføringen av markedstilsyn. Det legges til rette for at tollmyndighetene og tilsynsmyndighetene kan samarbeide om å dele informasjon og erfaringer. Dette kan bidra til å enes om felles utfordringer og "sikre beste praksis" på området.

Det er på nåværende tidspunkt inngått syv formelle samarbeidsavtaler mellom tilsynsmyndigheter og Tolletaten i Norge. På sikt kan det bli flere formelle samarbeidsavtaler om markedstilsyn med

² Se kapittel 2.2.1 for mer informasjon om systemet.

produkter på grensen. Ut over de rent formelle samarbeidsavtalene er det også løpende samarbeid og dialog med øvrige myndigheter.

1.6 EU/EØS-relatert samordning og ivaretagelse av norske interesser

1.6.1 Særlig om EØS-avtalen

EØS-avtalen (Europeiske Økonomiske Samarbeidsområde) er en avtale som ble inngått i 1994 mellom Den europeiske union (EU) og tre av EFTA-landene (Island, Liechtenstein og Norge). Formålet med avtalen er å utvide EUs indre marked til å omfatte disse EFTA-landene, slik at de kan delta i det økonomiske samarbeidet uten å være fullt medlem av EU. På denne måten sikrer avtalen at norske bedrifter og borgere har samme tilgang til EUs indre marked og de fire friheter, på lik linje med bedrifter og borgere i medlemsstatene. Det indre marked baserer seg på et felles regelverk som skal praktiseres likt i hele EØS-området, og dermed sørger for ett enhetlig felles marked med over 400 millioner innbyggere.

EØS-avtalen er et helt sentralt rammeverk for Norges mulighet til å ta del i det indre marked. Dette bidrar til å sikre at produkter som selges på det norske markedet oppfyller EUs krav til blant annet sikkerhet, helse og miljø og at de er i henhold til de gjeldende standardene på de ulike områdene. Alt i alt bidrar dette til et sikrere og mer ensartet marked i EØS-området.

1.6.2 Ivaretagelse av norske interesser

Norge har valgt å knytte seg til det indre markedet uten å bli medlem av EU. Det følger av dette at Norge ikke er representert i EUs formelle beslutningsprosesser, selv om et stort antall av regelverkene som fattes i EU tas inn i EØS-avtalen. På området relatert til markedstilsyn av produkter, er det de siste årene kommet en rekke horisontale rettsakter fra EU som gjelder på tvers av sektorer, som blant annet markedstilsynsforordningen, forordning (EU) 2022/2065 om et indre marked for digitale tjenester (Digital Services Act), forordning (EU) 2024/1689 om harmoniserte regler for kunstig intelligens (KI-forordningen) og forordning (EU) 2024/1781 om et rammeverk for krav til økodesign for å fremme bærekraftige produkter (økodesignforordningen). I tillegg har forordning (EU) 2023/988 om generell produktsikkerhet blitt vedtatt i EU, som regulerer det ikke-harmoniserte vareområdet. De fleste av disse forordningene er ikke tatt inn i EØS-avtalen enda, men forventes å bli en del av avtalen og er merket som "EØS-relevante" av Europakommisjonen. For at Norge skal kunne bidra i utviklingen og fortolkningen av disse regelverkene, samt mange flere, er det helt sentralt at myndighetene deltar på de arenaer som EØS/EFTA-statene kan være med på.

For å sikre at norske interesser på markedstilsynsområdet på best mulig måte blir ivaretatt bør norske tilsynsmyndigheter delta aktivt i felleseuropeiske samarbeidsgrupper, som Administrative Cooperation Groups (AdCo'er), samt felles tilsynsprosjekter som Coordinated Activities on the Safety of Products (CASP) og Joint Activities on Harmonised Products (JAHARP). Det er videre helt sentralt med aktiv deltagelse i europeiske ekspertgrupper og at det etableres gode samarbeidsarenaer med andre land som er del av det indre marked. Dette kan bidra til å styrke Norges muligheter til å påvirke fortolkning og praktisering av harmonisert vareregelverk. På slike arenaer får man også delta i diskusjoner rundt fremtidige endringer og forbedringer.

SLO skal på sin side bidra aktivt inn i EU Product Compliance Network (EUPCN) gjennom å koordinere norske posisjoner og å videreformidle relevant informasjon tilbake til nasjonalt nettverk for

samordning av markedstilsyn gjennom referater og nettverksmøter. EUPCN ble opprettet i henhold til markedstilsynsforordningen artikkel 29 nr. 1 da forordningen trådte i kraft i EU. Formålet med nettverket er å bidra til en mer ensartet gjennomføring av markedstilsyn i EU/EØS, gjennom et strukturert og koordinert samarbeid. Felles problemstillinger og regelverksendringer eller utfordringer kan drøftes. I tillegg vil SLO delta i relevante undergrupper i EUPCN, som arbeider spesifikt innen enkelte områder som netthandel og fremtidige regelverksendringer. I EUPCN deltar også lederne av AdCo'ene fra de ulike sektorene på vareområdet.

Nordisk samarbeid, formelt eller uformelt, har også vist seg å være en effektiv måte å få tilgang til nyttig informasjon på, samt at felles problemstillinger kan diskuteres med land med relativt like interesser som oss. Et godt nordisk samarbeid på tilsynsområdet kan også bidra til bedre påvirkningsmuligheter i europeisk regelverksutvikling ved at felles posisjoner og bekymringer kan fremmes. Norske tilsynsmyndigheter deltar i stor grad i samarbeidsgrupper med andre medlemsstater, herunder nordiske og europeisk samarbeid. Ved deling av kunnskap på nye eller utfordrende felles tilsynsområder, har slike samarbeidsarenaer i mange tilfeller vist seg særlig nyttig.

Det å delta på denne typen samarbeidsarenaer kan bidra til å styrke den generelle EØS-kunnskapen i norsk forvaltning. Videre vil det bidra til flere arenaer der konkrete saker på de ulike sektorområdene kan løftes og diskuteres. Dette kan nasjonalt gi en styrket posisjon i tiden fremover med å håndtere et stadig økende omfang av harmonisert vareregelverk fra EU.

Som EØS-land har Norge begrensede muligheter til å påvirke regelverksutforming i EU. Det byr på en rekke utfordringer, som må løses og håndteres i tiden fremover. Norge deltar eksempelvis ikke i formelle beslutningsprosesser i EU, og det tar også noe tid før EU-rettsakter er endelig implementert i norsk rett. Et etterslep på implementeringen av EU-rettsakter inn i EØS-avtalen og nasjonal rett kan bidra til noe usikkerhet og uforutsigbarhet for norske økonomiske aktører som ønsker å selge sine varer til det indre marked, men også for økonomiske aktører fra andre land som omsetter varer i Norge. Dette gjør at det til tider kan være andre krav som stilles innenfor de ulike produktområdene i EFTA/EØS-stater enn det som gjelder i resten av det indre marked, frem til regelverket er endelig implementert.

Det er også deler av EUs regelverk som EØS-avtalen ikke omfatter. Et eksempel som kan trekkes frem av betydning for tilsynsområdet er at EUs tollunion ikke er omfattet av EØS-avtalen. Det foregår nå en gradvis integrering av toll og tilsyn gjennom EUs arbeid på "Customs Single Window" (CSW). Arbeidet går ut på at tolletatenes og tilsynsmyndighetenes IKT-systemer i stor grad skal sammenkobles og at kommunikasjonen mellom myndighetene dermed vil effektiviseres. Statistikk og data skal automatisk kunne genereres mellom systemene. Etersom Norge ikke er del av EUs tollunion vil dette bli en utfordring, fordi EØS/EFTA-landene ikke har tilgang til alle de samme systemene som resten av tolletatene i EU. Norge får derfor ikke automatisk ta del i effektiviseringsprosesser som gjennomføres i EU, som automatiske kontroller opp mot tollsystemer på grensen. Dette er dermed et område hvor EØS/EFTA-landene må jobbe for tilpasninger og en løsning som går ut over en ren implementering av et regelverk for å sikre gode løsninger.

1.7 Samarbeid mellom medlemslandene i EU/ EØS

Samarbeid mellom tilsynsmyndigheter i EU/EØS er viktig for å ivareta en helhetlig tilnærming til markedstilsyn i det indre marked, og å sikre at felles regelverk for varer praktiseres likt på tvers av

landegrensene. Dette kan både gjøres gjennom ekspertgrupper på sektorspesifikke regelverksområder og gjennom felleseuropeiske samarbeidsprosjekter på tilsynsområdet i EU.

Deltakelse i EUs ekspertgrupper og samarbeidsgrupper har et høyt fokus hos nasjonale myndigheter i Norge. Alle myndighetene svarer i den gjennomførte spørreundersøkelsen at de har en form for aktivt samarbeid/prosjekt om markedstilsyn på vareområdet i EU (en myndighet har det under etablering). Eksempelene som nevnes er deltagelse i ekspertgruppemøter, AdCo, CASP, JAHARP, med flere. Videre svarer over halvparten av alle myndighetene at de har bidratt aktivt i standardiseringsarbeid i EU de siste fem årene.

Fordelene med samarbeid om markedstilsyn av produkter i EU er mange. Blant annet bidrar det til å sikre at produkter som omsettes i det indre marked er trygge for forbrukere og brukere. Ved å dele informasjon og erfaringer kan tilsynsmyndighetene i EU bedre identifisere og håndtere potensielle risikoer. Utfallet av fellesaktiviteter gir en mer enhetlig tilnærming til gjennomføringen av markedstilsyn. Slike fellesaktiviteter bidrar også til kompetanseheving samt mer effektiv ivaretagelse av arbeidsoppgavene som gjelder håndheving av det felleseuropeiske regelverket ved at en større del av markedet innenfor et spesifikt område blir kontrollert på samme tid.

Felles tilsynsaksjoner og samarbeid er også med på å sikre at konkurransen på det europeiske markedet foregår mer rettferdig. Ved å koordinere sine tilsynsaktiviteter kan tilsynsmyndighetene i EU sikre at regelverket blir fulgt opp og håndhevet på en konsekvent måte i hele EU. Dette kan bidra til å hindre at enkelte næringsdrivende har en urettferdig fordel overfor andre. Et tett og velfungerende samarbeid mellom tilsynsmyndighetene i EU/EØS er dermed med på å sikre en bedre helhetlig håndhevelse av harmonisert vareregelverk og en rettferdig konkurranse i det indre marked. På litt lenger sikt kan denne typen felles aksjoner også føre til regelverksendringer på områder der det avdekkes mangler eller tolkningstvil.

Ved å delta i felleseuropeiske nettverk og prosjekter kan norske myndigheter holde seg oppdatert på regelverksutviklingen, påvirke tolkningen av gjeldende regelverk og arbeide for løsninger som gagnar norske aktører. Dette gir et bedre grunnlag for en effektiv og forutsigbar implementering i norsk rett, og for å håndtere nye krav og utfordringer som oppstår i takt med stadig mer omfattende og komplekse EU-rettsaker. Deltakelse har derfor høyt fokus hos norske tilsynsmyndigheter, som beskrevet over.

2 Generell beskrivelse av markedstilsynsaktiviteter

Markedstilsyn er en metode som benyttes av de nasjonale tilsynsmyndighetene til å følge opp hvorvidt produkter som gjøres tilgjengelig på markedet i Norge oppfyller de til enhver tid gjeldende regler på det relevante vareområdet.

Forvaltningsloven setter rammene for hvordan tilsyn og øvrig forvaltningsarbeid skal gjennomføres. Kravene skal ivareta rettssikkerheten til tilsynsobjektene og hindre maktmisbruk og vilkårlighet fra myndighetenes side. Forvaltningsloven gjelder i Norge og regulerer hvordan offentlige myndigheter skal behandle saker der det treffes enkeltvedtak eller utferdiges forskrifter. Loven setter rammer for saksbehandlingen i forvaltningen og gir regler om blant annet rettigheter og plikter for både økonomiske aktører og privatpersoner.

Konkrete markedstilsyn av produkter utgjør imidlertid kun en del av det forebyggende arbeidet innen det harmoniserte vareområdet. Norske tilsynsmyndigheter legger ned betydelige ressurser i å veilede

og informere forskjellige målgrupper innen relevant regelverk, samt å følge med på utviklingen som skjer på varemarkedet. Det arbeides videre i stor grad med å tydeliggjøre regelverk, samarbeide med bransjeorganisasjoner og aktiv deltagelse i standardiseringsarbeid for å gjøre det lettere for forbrukere og økonomiske aktører å forstå hvilke krav som gjelder på det aktuelle området.

2.1 Markedstilsyn

2.1.1 Markedstilsynsmetoder

En viktig del av markedstilsynsmyndighetenes tilsynsrolle er å gjennomføre omfattende markedsovervåking. Tilsynsmyndighetene følger opp nasjonale meldeplikts- og bekymringsmeldinger på området. De aller fleste myndigheter følger også opp notifikasjoner innen sine områder gjennom EUs digitale verktøy som ICSMS, Safety Gate og Business Gateway, med flere. Tolletaten bidrar også med meldinger om produkter i de tilfellene det gjennomføres grensekontroller som vekker mistanke om avvik.

Alle myndighetene har begrenset med ressurser og må derfor prioritere å føre tilsyn der det antas å ha størst effekt. Temaet for markedstilsyn og valg av produkter som skal omfattes av tilsynet gjennomføres derfor etter prinsippet om en risikobasert tilnærming. Når risiko vurderes ser myndighetene blant annet på hvor stor sannsynlighet det er for regelverksbrudd, og hvor alvorlige konsekvenser et brudd kan få for sluttbrukere av produktet. Det vil si at markedstilsyn i litt ulik grad tar utgangspunkt i bekymringsmeldinger, uønskede hendelser, resultater fra tidligere tilsyn, produktets iboende risiko, ulike verdihensyn, notifikasjoner, stikkprøvekontroller med mer. Markedstrender og ny teknologi kan også spille inn i utvalget av hvilke produkter som det skal føres tilsyn med, da risikoen for regelverksbrudd i disse tilfellene kan være mindre kjent. Metoden myndighetene benytter i sin risikobaserte tilnærming kan variere fra myndighet til myndighet.

Markedstilsyn kan gjennomføres ved hjelp av en proaktiv eller reaktiv tilnærming. Begge metodene innebærer å kontrollere at produkter oppfyller gjeldende produktregelverk.

Proaktivt markedstilsyn er en planlagt tilnærming hvor det undersøkes om produkter som er gjort tilgjengelig på markedet er i henhold til det relevante vareregelverket. Dette kan enten gjøres gjennom stikkprøvekontroller eller en risikobasert tilnærming.

Reaktivt markedstilsyn gjennomføres hovedsakelig basert på en hendelse, tips eller mistanke om at produktet ikke er i henhold til lovkravene.

Markedstilsynene kan utføres på forskjellige måter gjennom dokumenttilsyn, stedlige tilsyn hos den økonomiske aktøren, sluttbruker og/eller ved testing av produkter. I dag er det dokumenttilsyn som er mest utbredt blant norske tilsynsmyndigheter, hvor hele 93 % svarer at de gjennomfører jevnlig dokumenttilsyn, ifølge den gjennomførte spørreundersøkelsen. Hele 67 % svarer også at stedlig tilsyn er en sentral del av arbeidet for å redusere produkter på markedet som ikke er i samsvar med deres regelverk og 40 % trekker frem testing av produkter som viktig. Som en del av den teknologiske utviklingen ser også flere myndigheter det som sannsynlig at deler av et markedstilsyn i fremtiden vil bli gjennomført ved hjelp av kunstig intelligens. Dette kan eksempelvis gjennomføres ved bruk av webcrawlere som en type automatisert tilsyn med utvalgte kontrollpunkter for en vare eller varegruppe.

2.1.2 Veiledning og involvering av økonomiske aktører, interesse- og bransjeorganisasjoner

Tilsyn er kun ett av virkemidlene myndighetene kan benytte for å sikre overensstemmelse med relevant vareregelverk. Veiledning, informasjon og regelmessig dialog med forskjellige målgrupper innen relevant regelverk utgjør en stor del av det forebyggende arbeidet på vareområdet. I den gjennomførte spørreundersøkelsen svarer alle myndighetene i Norge at målrettet informasjon og veiledning til økonomiske aktører er høyt prioritert.

Tilsynsmyndighetene vurderer at det er langt mindre ressurskrevende og mer effektivt å publisere målrettet informasjon, arrangere møter og seminarer for dermed å nå ut til mange i løpet av kort tid, sammenlignet med ressursene og tiden som trengs for å planlegge og gjennomføre et enkelt produkttilsyn. Mange tilsynsmyndigheter legger derfor betydelige ressurser ned i å nå ut til særlige målgrupper med oppdatert regelverksinformasjon eller om områder eller risikoer å være oppmerksom på. Dette kan være målgrupper som økonomiske aktører, aktører innen interesse- og bransjeorganisasjoner, profesjonelle brukere samt alle som kan være forbrukere av forskjellige type produkter. Norge er relativt sett langt fremme når det gjelder digital formidling.

Det etableres og utvikles forskjellige økonomiske aktører innen diverse varehandel og bransjer til enhver tid. Det er kun unntaksvis at det er kompetansekrav knyttet til import av enkelte produkttyper til Norge. Tilsynsmyndighetene ser at behovet for regelverksinformasjon til forskjellige aktører i markedet er stort, da særlig innen salg av varer over internett. Slik regelverksinformasjon distribueres i stor grad gjennom tilsynsmyndighetenes nettsider og på forespørsel fra de økonomiske aktørene. Det jobbes stadig med å formidle budskapene på en klar og forståelig måte, som igjen bidrar til økt oppfyllelse av regelverket.

Formaliserte samarbeidsavtaler med forskjellige bransjeorganisasjoner kan spesifisere roller og ansvar, og bidra til å etablere prosedyrer for informasjonsutveksling. Tilsynsmyndigheter involverer interesse- og bransjeorganisasjoner på flere måter ut over de formaliserte samarbeidsavtalene. Dette gjøres gjennom dialog, informasjonsdeling, og gode tilbakemeldingsmekanismer der myndighetene kan bygge sterke partnerskap med organisasjonene og næringslivet.

Det kan også være hensiktsmessig å oppmuntre interesse- og bransjeorganisasjoner til å gi tilbakemeldinger på regelverk, tilsynsaktiviteter, markedstrender og samarbeidsprosesser. Dette kan bidra til å identifisere områder hvor blant annet informasjon og veiledning kan være nødvendig. Et godt samarbeid på dette området kan også bidra til bedre informasjonsflyt, økt samsvar med det relevante regelverket og mer effektiv håndheving av lover og forskrifter.

2.1.3 Håndhevelse

For å sikre etterlevelse av regelverket er intensjonen til nasjonale tilsynsmyndigheter og Tolletaten å formulere klare regler basert på klart språk for at det skal være enkelt å forstå. Der det er nødvendig med ytterligere informasjon veiledes det om regelverket både målrettet til økonomiske aktører, bransjer og direkte til sluttbrukere eller virksomheter. I tillegg er tilsyn et viktig forebyggende tiltak for at reglene etterleves, samtidig som økonomiske aktører også må vite at det får konsekvenser dersom regelverket ikke overholdes.

Det finnes ulike reaksjonsmuligheter dersom det avdekkes at et produkt ikke er i samsvar med regelverket. Disse reaksjonene kan ha forskjellige formål, som å beskytte sluttbruker fra å utsettes for en risiko eller å pålegge den som har brutt regelverket en byrde. Som oftest vedtas det i første omgang

et pålegg om å rette opp et avvik på produktet, ofte i kombinasjon med et omsetningsforbud av den ulovlige varen. I alvorlige tilfeller kan det også pålegges at produktet må trekkes fra markedet og at den økonomiske aktøren må informere kjøpere av produktet. I tillegg kan den økonomiske aktøren også pålegges å destruere produktet for egen regning.

Nasjonalt benyttes det ulike reaksjonsmuligheter dersom det avdekkes brudd på et vareregelverk. Bortsett fra krav om retting av avvik, salgsforbud eller tilbakekall av varer, er spørsmålet om man i tillegg skal pålegge ytterligere sanksjoner/reaksjoner knyttet til regelverksbruddet. For at de økonomiske aktørene skal innrette seg etter pålegg som er gitt av tilsynsmyndigheten kan tvangsmulkt også være en del av vedtaket. Vurderer tilsynsmyndighetene at forholdet som er avdekket kan medføre alvorlige konsekvenser for sluttbruker vil flere tilsynsmyndigheter vurdere om den økonomiske aktøren også skal politianmeldes. Enkelte tilsynsmyndigheter i Norge vurderer også at det kan være hensiktsmessig å innføre overtredelsesgebyr i sitt regelverk som et alternativ til anmeldelse, for å få en økonomisk reaksjonsmulighet som er mer fleksibel og som harmonerer bedre med et eventuelt regelverksbrudd.

Markedstilsynsforordningen artikkel 14 stiller minimumskrav til hvilke håndhevingshjemer markedstilsynsmyndighetene skal ha på det harmoniserte vareområdet. Flere av bestemmelsene i forordningen er blant annet gitt for å ivareta de spesielle utfordringene som gjør seg gjeldende for tilsyn med varer som kjøpes over nett. Det stilles et overordnet krav til at tilsyn med slike varer må gjennomføres med samme effektivitet som for varer som tilbys på mer tradisjonelle måter.

I forbindelse med implementeringsarbeidet av forordningen ble det gjort en omfattende gjennomgang av hvilke håndhevingshjemer som foreligger på de ulike sektorspesifikke områdene, for eventuelt å oppdatere disse der det var nødvendig. Håndhevingshjemlene skal fortsatt gjennomføres i de ulike sektorregelverkene fordi det anses viktig å gjøre hjemlene så tilgjengelige som mulig for de økonomiske aktørene. Minimumskravet til håndhevingshjemer i markedstilsynsforordningen vil bidra til likere muligheter på tvers av sektorer. Norge vil også arbeide nasjonalt for utveksling av erfaringer med bruk av håndhevingshjemer, slik at hjemlene kan brukes mer effektivt og hensiktsmessig.

På generelt grunnlag vil økt bevissthet og synlighet rundt forvaltningstiltak og allmennpreventive reaksjoner være viktige insentiver for å sikre etterlevelse av de relevante vareregelverkene.

2.1.4 Informasjon og kommunikasjon om markedstilsynsresultater og vedtak

I Norge er det utviklet et eget digitalt verktøy for tilsynsmyndighetene til å informere om farlige produkter gjennom Nasjonal løsning for farlige produkter (NLFP). Det digitale verktøyet er nærmere beskrevet i kap. 2.2. Ni av markedstilsynsmyndighetene er med i NLFP. Disse myndighetene benytter den nasjonale løsningen til å informere om markedstilsyn innen sine forvaltningsområder der det er oppdaget farlige produkter på markedet. Den digitale løsningen er ment som oppslagsverk for både tilsynsmyndigheter, sluttbrukere og markedsaktører innen produktområdet.

I tillegg kan tilsynsmyndighetene informere om markedstilsyn og vedtak på ulike måter. Det kan skje på myndighetenes egne nettsteder, særlige nettsider for markedstilsyn, gjennom offentlig postjournal og gjennom spesifikke tilsynsrapporter. Ved større nasjonale eller felles europeiske tilsynsaksjoner utarbeides det som regel egne rapporter for prosjektene.

Hovedregelen i Offentleglova i Norge er også at alle offentlige dokumenter skal være tilgjengelige for innsyn, med mindre det foreligger særlige unntak av hensyn til personvern, sikkerhet eller andre

beskyttelsesverdige interesser. Dette gir borgere, presse og organisasjoner muligheten til å følge og kontrollere offentlige beslutninger og prosesser, ved at de i de fleste tilfeller gis rett til innsyn i dokumenter som omfatter gjennomføring av markedstilsyn. Offentlighetsloven i Norge er en sentral del av vårt demokrati og understreker prinsippet om åpenhet i forvaltningen. Loven styrker tilliten til forvaltningen, fremmer rettssikkerhet og legger til rette for en informert samfunnsdebatt, også på tilsynsområdet. I tillegg kan offentliggjøring av informasjon på tilsynsområdet bidra til spredning av informasjon og dermed også øke etterlevelse av regelverket.

2.2 Utveksling av informasjon

I EUs indre marked er fri bevegelse av varer en del av de "fire friheter", som også inkluderer fri bevegelse av tjenester, kapital og personer. Norge er en del av det indre marked gjennom EØS-avtalen.³ Fri bevegelse av varer er helt grunnleggende for funksjonen til det indre marked. Dette forutsetter imidlertid at alle aktører i forsyningskjeden, herunder produsenter, distributører, forhandlere, markedsplasser på nett, med mer, overholder EU-spesifikke krav til blant annet helse, miljø og sikkerhet.

Når et land i det indre marked iverksetter handelsrestriksjoner eller vedtak med tilsvarende virkning knyttet til en konkret vare, er det viktig at denne informasjonen deles med andre land i EU/EØS. Dette bidrar til et mer enhetlig indre marked, hvor problemstillinger kan løftes og diskuteres på tvers av landegrensene. Utgangspunktet på det harmoniserte vareområdet er at de samme tiltakene bør iverksettes på tvers av landegrensene på det indre marked. Dette sikrer også like konkurransevilkår for de økonomiske aktørene på markedet.

Når det kommer til nasjonale digitale systemer for registrering av markedstilsyn, har mange av tilsynsmyndighetene i Norge egne digitale systemer for dette. Enkelte av disse digitale systemene står imidlertid foran et moderniseringsbehov for å fungere best mulig opp mot endrede regelverk, samt nye tekniske løsninger og krav. På generelt grunnlag kan det sies at norsk offentlig sektor har høyt fokus på å digitalisere sine forvaltningsoppgaver fremover, som skal bidra til å sikre en effektiv og ensartet saksbehandling og utveksling av informasjon.

I EØS-området er det to elektroniske verktøy som skal benyttes i forbindelse med gjennomførte markedstilsyn av produkter på det indre marked. Disse heter "Information and Communication system for Market Surveillance" (ICSMS) og Safety Gate. Disse to systemene vil gjennomgå nærmere i det følgende.

2.2.1 ICSMS

ICSMS er et digitalt verktøy for deling av informasjon og kommunikasjon om markedstilsyn som utføres av tilsynsmyndigheter i EU/EØS. Alle norske myndigheter som fører tilsyn med varer i Norge, er pålagt å bruke ICSMS i henhold til artikkel 34 i markedstilsynsforordningen.⁴ I tillegg pålegger

³ Se kapittel 1.3

⁴ Artikkel 23 i forordning (EF) nr. 765/2008 om markedstilsyn og akkreditering frem til endelig implementering av markedstilsynsforordningen i Norsk rett. Forordningen er gjennomført i EØS-vareloven.

forordningen om gjensidig godkjenning (EU) 2019/515 og forordningen om ICSMS (EU) 2020/1668 bruk av ICSMS på det ikke-harmoniserte vareområdet.

Hensikten med ICSMS er å sikre at markedstilsynsmyndighetene i EU/EØS utveksler informasjon raskt og effektivt, om blant annet:

- utførte markedstilsyn
- produkter der det er funnet avvik og som ikke er i samsvar ("non-compliance")
- eventuelle reaksjoner eller sanksjoner gitt av tilsynsmyndighetene
- produkter der det er gjort inngående kontroll, men ikke funnet avvik

ICSMS skal hindre unødig dobbeltarbeid mellom myndigheter nasjonalt, og for øvrig blant EU/EØS-land. Databasen er også et verktøy for å informere publikum om farlige produkter eller produkter med andre avvik.

I forbindelse med gjennomføring av markedstilsynsforordningen i Norge er oppgaven med å administrere ICSMS lagt til SLO. Videre skal SLO arbeide for økt kunnskap om og bruk av ICSMS. ICSMS vil være et fast tema på nasjonale nettverksmøter for samordning av markedstilsyn, hvor erfaringer og kunnskap om systemet kan deles på tvers av myndigheter. I tillegg har hver myndighet en myndighetsadministrator som har ansvar for å holde myndighetsinformasjon, brukertilgang samt myndighetens regelverksoversikt i ICSMS oppdatert.

Kommisjonen har utviklet en API til programvaren, som kan benyttes for å laste data om markedstilsyn med et produkt fra eget digitale fagsystem automatisk inn i ICSMS. Dette vil kunne bidra til å lette saksbehandlerbyrden for tilsynspersonell ved å forhindre dobbeltregistrering av gjennomførte varetilsyn. I dag er det kun et fåtall tilsynsmyndigheter i Norge som benytter API. For å effektivisere offentlig forvaltning er det ressursbesparende at flere myndigheter i Norge benytter Kommisjonens nye API-løsning, slik at man kan overføre informasjon fra egne saksbehandlingssystemer direkte til ICSMS.

Kommisjonen vil fremover overvåke bruken av ICSMS og måler hvert EU/EØS-lands markedstilsynsaktivitet på bakgrunn av registrerte produkttilsyn og tilhørende informasjon i ICSMS. Informasjonen i systemet vil også benyttes til utarbeidelse av statistikk. Det er derfor hensiktsmessig at hver tilsynsmyndighet og Tolletaten etablerer gode interne rutiner for bruk og kommunikasjon gjennom ICSMS. Det må også legges til rette for nødvendige ressurser og personell for registrering av markedstilsyn i Kommisjonens digitale verktøy i hver myndighet.

ICSMS inneholder et statistikkverktøy gjennom modulen KIBANA. Tilsynsmyndighetene og Tolletaten kan få tilgang også til denne modulen for å se hvilke land som har ført tilsyn med hvor mange og hvilke produkter samt undersøke tilhørende informasjon til markedstilsynet. KIBANA gjør det mulig å utforske, analysere og visualisere markedstilsyn som er gjennomført i EU/EØS i et interaktivt grensesnitt.

Det er et pågående arbeid i EU, hvor ICSMS vil bli sammenkoblet med EUs Single Window for tollsystemer (Customs Single Window), som nevnt over. Dette vil muliggjøre datakommunikasjon mellom toll- og ikke-tolldomener for å sikre elektronisk utveksling av dokumenter og informasjon som kreves for varedeklareringsprosessen. Det vil også muliggjøre at kommunikasjon mellom tilsynsmyndigheter og Tolletaten kan gjennomføres på en mer sømløs måte, hvor relevant informasjon ligger tilgjengelig i systemene. Dette er nok et effektiviseringstiltak fra EU som skal forhindre dobbeltarbeid på tilsynsområdet. Det arbeides med hvordan dette skal eventuelt kunne brukes for EØS/EFTA-landene, ettersom Norge er utenfor EUs tollunion. Arbeidet på dette området er noe som

vil være svært vesentlig for at vi også skal få ta del i effektiviseringen av tilsynsprosessen som vil bli gjennomført på det indre marked.

2.2.2 Safety Gate

Safety Gate er et verktøy som skal benyttes av tilsynsmyndighetene til å varsle om farlige produkter. Dette følger av direktiv 2001/95/EC om generell produktsikkerhet, som etter hvert erstattes av ny produktssikkerhetsforordning (EU 2023/988), samt markedstilsynsforordningen artikkel 20 at tilsynsmyndighetene skal varsle EU kommisjonen, andre myndigheter og forbrukere om farlige produkter som er oppdaget på markedet gjennom Safety Gate (the EU rapid alert system for dangerous non-food products). Det er etablert et Safety Gate-nettverk i Norge. Av de 16 tilsynsmyndighetene som er omfattet av markedstilsynsforordningen er det 12 tilsynsmyndigheter som er medlem av dette nettverket.

Systemet brukes av myndighetene i EU/EØS for å varsle hverandre om farlige produkter med medium til farlig risiko, og om hvilke tiltak myndighetene har tatt i bruk. Safety Gate-systemet gjelder for forbruksvarer beregnet for forbrukere, som leker, elektrisk utstyr, motorkjøretøy, kosmetikk, produkter beregnet for profesjonell bruk, og produkter som utgjør en miljørisiko. Systemet er utviklet av Europakommisjonen, og gjør at myndighetene i EU/EØS kan reagere raskt og fjerne farlige produkter fra det indre marked.

Det er etablert en API-løsning mellom ICSMS og Safety Gate for direkte overføring av informasjon, som skal forhindre dobbeltregistrering i systemene. Slik API-systemet er i dag fungerer dette kun fra ICSMS til Safety Gate og ikke motsatt.

2.2.3 Nasjonal løsning farlige produkter (NLFP)

For å forenkle tilsynsmyndighetenes mulighet til å informere om farlige produkter i Norge til norske sluttbrukere, er det utviklet et eget digitalt verktøy for dette gjennom Nasjonal løsning for farlige produkter (NLFP). Nettsiden skal gi informasjon om produkter som kan være farlige og har en alvorlig risiko, basert på meldinger fra markedsaktører eller myndigheter.

Norske tilsynsmyndigheter samarbeider om denne felles løsningen der sluttbrukere og andre aktører enkelt kan søke opp og melde fra om farlige produkter. Per nå er det ni tilsynsmyndigheter i Norge som publiserer produkter i løsningen. Målgruppen for nettstedet er både private forbrukere og profesjonelle brukere. Nettstedet kan også være nyttig for markedsaktører som forhandlere, produsenter og importører. Markedsaktørene har et stort ansvar når det gjelder tilbakekall av farlige produkter fra markedet og informasjon til forbrukerne.

Kommisjonen presenterte NLFP som «beste praksis» i Europa når det gjelder å kommunisere farlige produkter til forbrukere, da den ble publisert. Løsningen er av den grunn kopiert av flere andre EU/EØS-land. Nettaviser publiserer gjerne nytt om farlige produkter i sine nyhetssaker fra NLFP. Dette gjør at denne nettsides til enhver tid holder seg høyaktuell i forbindelse med publisering av farlige produkter. Det er publisert over 600 farlige produkter i løsningen.

Formålet med løsningen er å forebygge skade på mennesker og materiell gjennom å etablere et nettsted i Norge, hvor kvalitetssikret informasjon om farlige produkter publiseres på en god og oversiktlig måte. Dette vil bidra til å opplyse forbrukere om farlige produkter og å få til en reduksjon i antall ulykker og hendelser som følger av bruk eller besittelse av et farlig produkt.

2.3 Nasjonale registreringer av markedstilsyn

Som det er redegjort for over har norsk offentlig sektor høyt fokus på å digitalisere sine forvaltningsoppgaver fremover. Dette gjenspeiles blant annet i at det nasjonalt er utarbeidet en digitaliseringsstrategi for offentlig sektor⁵ og en nasjonal strategi for kunstig intelligens⁶. Digitaliseringen skal bidra til å sikre en effektiv og ensartet saksbehandling og utveksling av informasjon.

I spørreundersøkelsen som ble gjennomført i forbindelse med utarbeidelsen av denne strategien svarer over 80 % av tilsynsmyndighetene at de benytter ICSMS i arbeidet med markedstilsyn av produkter. En gjennomgang av antall registreringer i ICSMS viser at bruken er økende hos flere tilsynsmyndigheter. I 2024 var det totalt registrert nesten 100 markedstilsyn. Det forventes at det vil bli lagt inn enda flere markedstilsyn i 2025. Det gjennomføres imidlertid langt flere markedstilsyn i Norge som ikke registreres i ICSMS. Nasjonalt arbeides det derfor aktivt med å øke kompetansen og bruken av ICSMS. Dette blir enda mer aktuelt dersom Tolletatens foreslåtte satsing på ICSMS som kommunikasjonsverktøy med tilsynsmyndighetene realiseres. Statistikk fra EU viser at antall registreringer i ICSMS har doblet seg de to siste årene.

Bruken av Safety Gate nasjonalt har holdt seg stabil de siste par årene. Det blir lagt inn ca. 2 farlige produkter hver måned totalt fra alle tilsynsmyndighetene.

Den nasjonale løsningen for publisering av farlige produkter benyttes hyppig. I 2024 var det ca. 32000 besøkende på siden. Produktet det ble søkt på flest ganger var en USB-lader med 546 unike treff. Det totalt registrert over 724 farlige produkter i løsningen. Foreløpig er det bestemt at ingen produkter fjernes ennå i løsningen etter at de først er blitt publisert.

Det registreres at farlige produkter som publiseres i løsningen ofte fanges opp av norske medier og blir gjenstand for videre publisitet på nye nettsteder.

3 Visjon, misjon, markedstrender og prioriterte områder

3.1 Visjon

Strategiens visjon er å bidra til en styrket og likere gjennomføring av markedstilsyn i Norge. Dette skal bidra til å sikre forbrukerne trygge og bærekraftige produkter, samt legge til rette for en velfungerende konkurranse i det indre marked.

3.2 Misjon

Gjennom samarbeid og harmonisering av regler og tilsynspraksis, skal markedstilsynsforordningen bidra til å styrke tilliten til markedet og sikre at alle aktører spiller etter de samme reglene. Som ett ledd i å oppnå det overordnede målet med markedstilsynsforordningen er misjonen til strategien derfor at myndighetene skal jobbe mer samordnet og koordinert både i Norge, Norden, EU/EØS (EFTA).

⁵ [En digital offentlig sektor - regjeringen.no/](https://www.regjeringen.no/)

⁶ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/nasjonal-strategi-for-kunstig-intelligens/id2685594/>

Det overordnede målet er å sikre at produkter som omsettes i det indre markedet oppfyller gjeldende regelverk som stiller krav til blant annet helse, miljø og sikkerhet. Dette beskytter brukerne, fremmer rettferdig konkurranse, og legger til rette for et velfungerende indre marked.

3.3 Markedstrender

Bærekraftige produkter og netthandel er to viktige temaer i dagens globale økonomi, spesielt når det gjelder import av varer fra tredje land. Disse temaene er tett sammenvevd med utfordringer knyttet til miljø, kvalitet, økonomi og sosial rettferdighet. Ved å kjenne til markedstrendene på det indre marked blir det lettere for tilsynsmyndighetene å prioritere sine ressurser på områder hvor det er størst behov for veiledning og tilsyn, som igjen kan bidra til økt grad av overensstemmelse med det relevante vareregelverket.

Bærekraftige produkter er varer som er designet og produsert med hensyn til miljøet gjennom hele livssyklusen, fra råvareutvinning til avhending. Målet er å minimere negativ miljøpåvirkning og fremme ressurseffektivitet.

Netthandel har vokst eksponentielt de siste årene, og gir sluttbrukere tilgang til et bredt spekter av produkter fra hele verden. Dette har imidlertid også ført til økt miljøbelastning på flere områder også inkludert transport. Videre kan netthandel føre til økt forbruk og kortere levetid for varer, noe som strider mot prinsippene for bærekraftig utvikling.⁷ Dette kan blant annet begrunnes i lettere tilgjengelighet til billige varer av dårligere kvalitet og at det generelt sett er enklere å få tak i varer uavhengig av hvor kjøper er lokalisert og tidspunkt det kjøpes på.

Når det gjelder import av varer fra tredjeland, er det flere utfordringer som må tas i betraktning. For det første kan produksjonsstandardene i disse landene variere betydelig fra de som gjelder i EU og Norge.⁸ Dette kan føre til import av produkter som ikke oppfyller de samme kravene til helse, miljø og sikkerhet. Det er også sosiale aspekter å vurdere, som arbeidsforholdene i produksjonslandene og rettferdig handel.

3.3.1 Netthandel

En stadig større andel av produktene på det indre marked omsettes via netthandel. Hele 70 % av alle EU-borgere handler regelmessig produkter på nett, ifølge Eurobarometer-tall fra 2023.⁹ Den samme trenden sees tydelig også i Norge. En studie utarbeidet på vegne av Europaparlamentet om markedstilsyn fra 2023, viser at europeiske tilsynsmyndigheter mener økt netthandel er en av de største utfordringene de står overfor.¹⁰ Dette bekreftes også i den gjennomførte spørreundersøkelsen blant norske tilsynsmyndigheter. I den samme europeiske studien, vises det til at flere tilsynsmyndigheter i EU opplever at de ikke har nok ressurser til å imøtekomme den økende netthandelen. Den europeiske forbrukerorganisasjonen BEUC gjennomførte i 2021 en studie som viste at hele 66 % av produktene som ble kjøpt gjennom netthandel ikke var sikre og i henhold til vareregelverket.¹¹

⁷ [Fem grunner til at netthandling er lite bærekraftig | BI](#)

⁸ [Handel påvirker klima og miljø - regjeringen.no](#)

⁹ I henhold til Kommisjonens tiltaksplan for tryggere netthandel: [Kommisjonens tiltaksplan for tryggere netthandel](#)

¹⁰ [IPOL_STU\(2023\)754190_EN.pdf](#)

¹¹ [beuc-x-2021004_is_it_safe_to_shop_on_online_marketplaces.pdf](#)

Det at forbrukermønsteret endrer seg, innebærer at også markedstilsynsmyndighetene må endre måten de fører tilsyn på. Blant annet medfører dette at tilsynsmyndighetene og Tolletaten må jobbe mye tettere sammen, som beskrevet under kapittel 1.5.1, fordi varene ikke nødvendigvis er innom en fysisk butikk eller en økonomisk aktør i Norge før sluttbrukeren mottar varen.

SLO deltar i arbeidsgruppen for "Products sold online", som særskilt drøfter utfordringene med netthandel i et markedstilsynsperspektiv. I denne arbeidsgruppen jobbes det blant annet med et frivillig compliance pledge¹² (samsvarforpliktelse) for de større markedsplassene. Intensjonen med samsvarforpliktelsen er at de største markedsplassene eller nettplattformene frivillig skal forplikte seg til å ta større ansvar for at produktene de tilbyr europeiske borgere er i samsvar med EU/EØS vareregelverk.

Handel med varer mellom profesjonelle virksomheter, såkalt B2B-handel, har også økt i omfang via nett. Dette kommer av en økende digitalisering i forsyningskjedene hos virksomhetene. I følge Statista¹³ er Europas B2B-netthandel omsetning større enn netthandelen fra virksomheter til sluttbrukere. Veksten i B2B-omsetning i Europa har ligget på 10 % de siste årene. Virksomheter i likhet med sluttbrukere, benytter i økende grad nettbaserte plattformer og e-handelsløsninger for å kjøpe og selge produkter. Med kommende regelverk, som gjennom økodesignforordningen, vil det i økende grad stilles krav til sporbarhet og dokumentasjon som innebærer at virksomheter må sørge for systemer som gjør det enkelt å dokumentere et produkts opprinnelse, teknisk dokumentasjon, samsvarserklæringer, sertifiseringer, brukerveiledninger, med mer. Innføringen av digitale produktpass skal være med på å tilgjengeliggjøre denne dokumentasjonen overfor blant annet forbrukere, gjenbrukere og toll- og tilsynsmyndigheter.

3.3.2 Særskilt om netthandel med produkter fra tredjeland

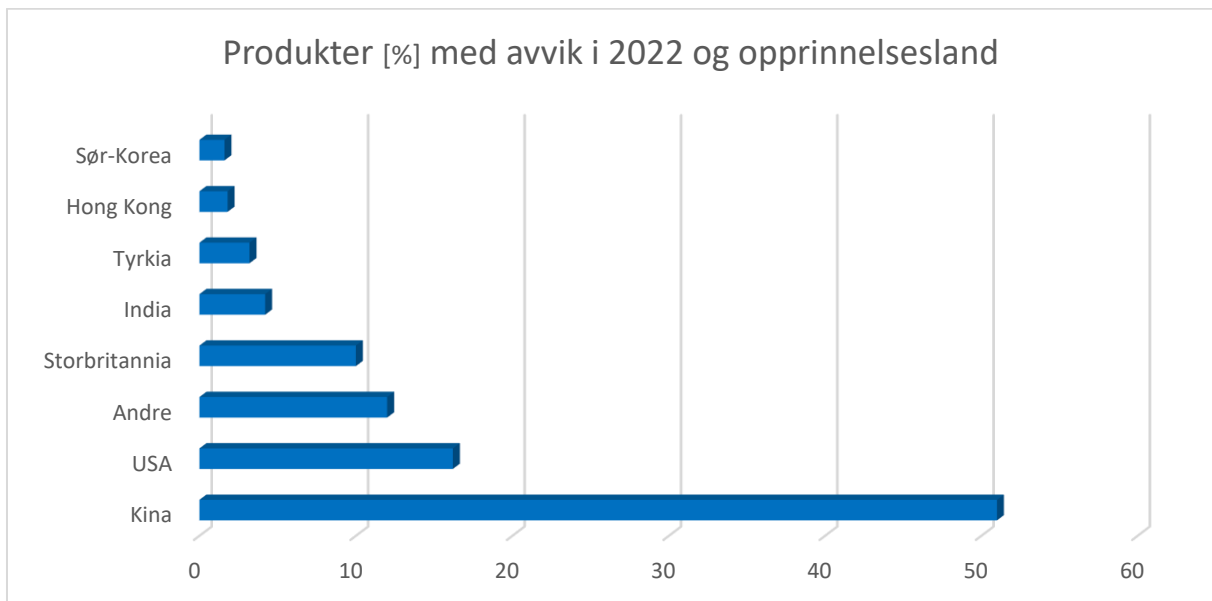
Netthandel gjør det enklere for sluttbrukere å handle varer direkte fra tredjeland til en billigere pris. Slik handel har også økt drastisk på det indre marked de siste årene. Særlig de store markedsplassene er veldig populære blant europeiske forbrukere. Tabellene under viser utviklingen i netthandel og produkter med avvik registrert av EUs tollmyndigheter etter land de er importert fra. For nettbutikker og markedsplasser hvor den økonomiske aktøren er lokalisert utenfor det indre marked i EU/EØS, og under forutsetning at varene heller ikke markedsføres for det indre marked, gjelder ikke de samme kravene til produktsikkerhet som på det indre marked. Den som kjøper varene, blir da selv "importør" og må forsikre seg om at produsenten har oppfylt kravene til produktet som gjelder i EU/EØS. Dette er en ny utfordring tilsynsmyndigheten kan møte.

Funn fra gjennomførte tilsyn og rapporter fra EU/EØS viser at det er høyere sannsynlighet for at produkter som kjøpes via en markedsplass utenfor det indre marked (EU/EØS) ikke oppfyller kravene til helse, miljø og sikkerhet, i henhold til det felleseuropeiske regelverket. Selv om disse selskapene tilbyr sine produkter til europeiske forbrukere, tilfredsstiller de nødvendigvis ikke regelverket i EU/EØS.

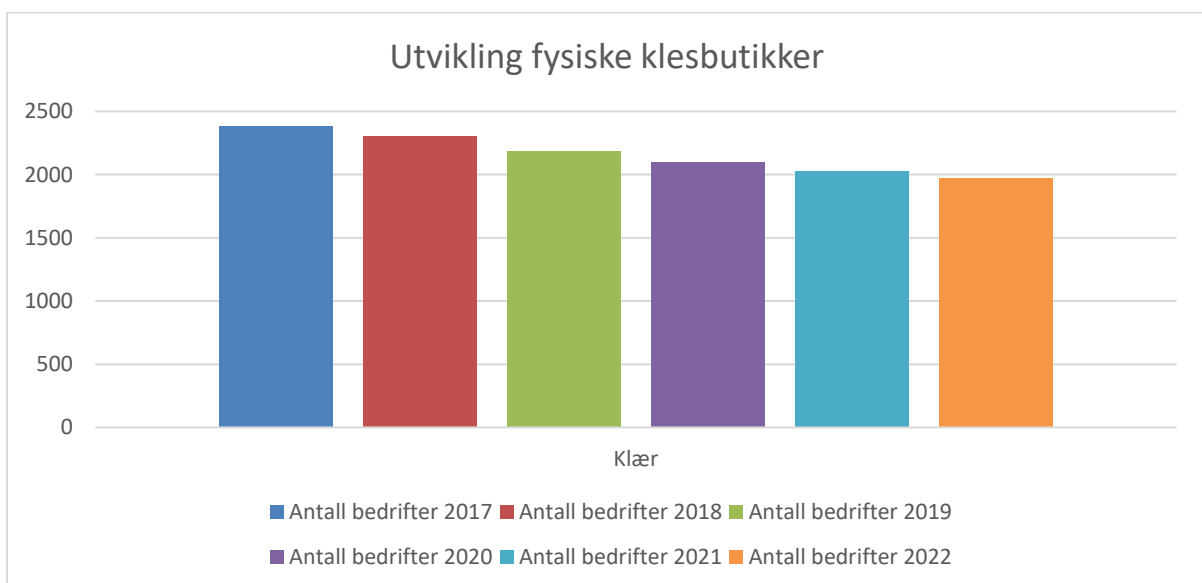
¹² https://commission.europa.eu/business-economy-euro/doing-business-eu/eu-product-safety-and-labelling/product-safety/product-safety-pledge_en

¹³ <https://www.statista.com/outlook/emo/ecommerce/eu-27?currency=usd>

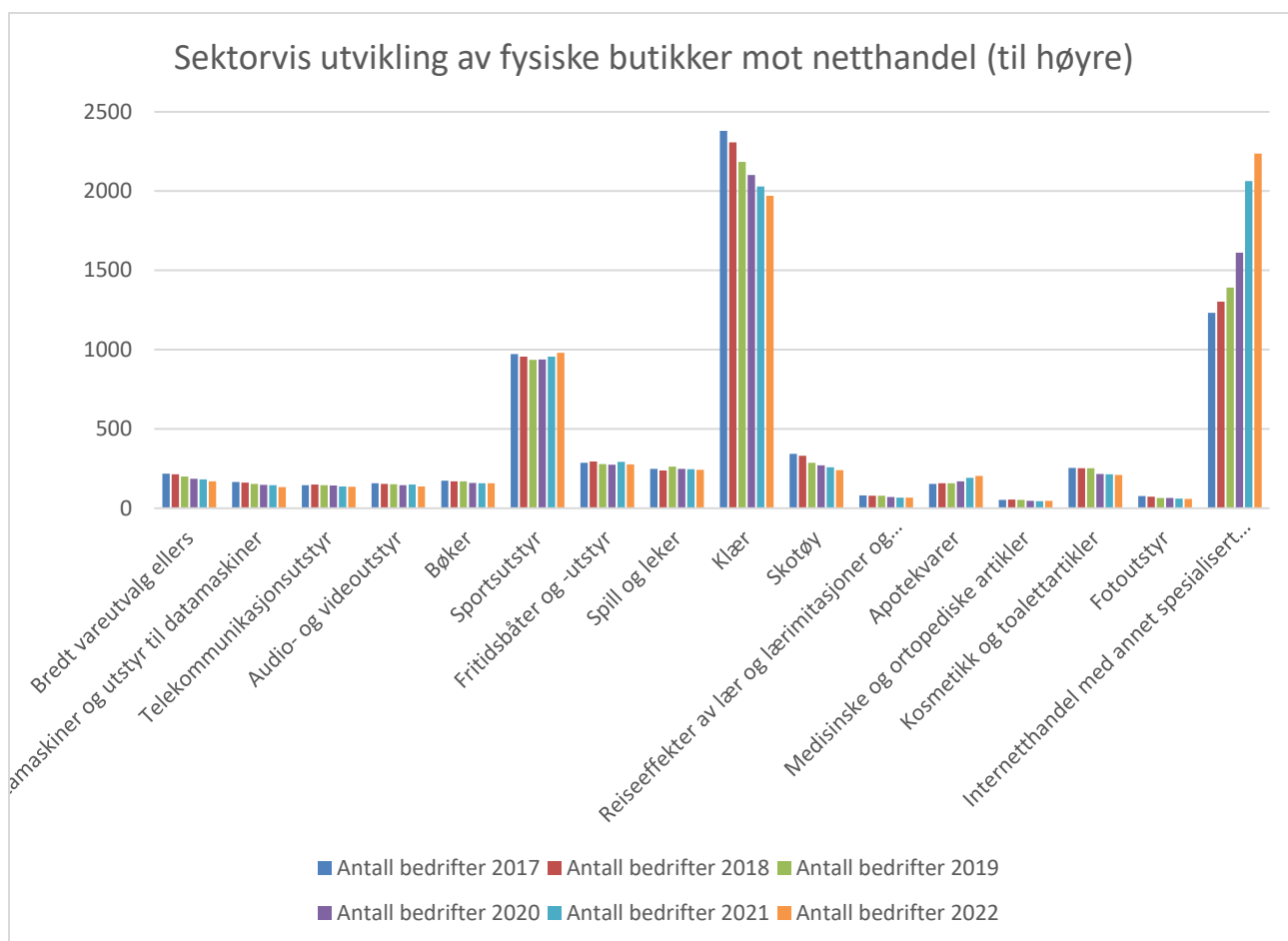
Figurer relatert til utvikling av netthandel



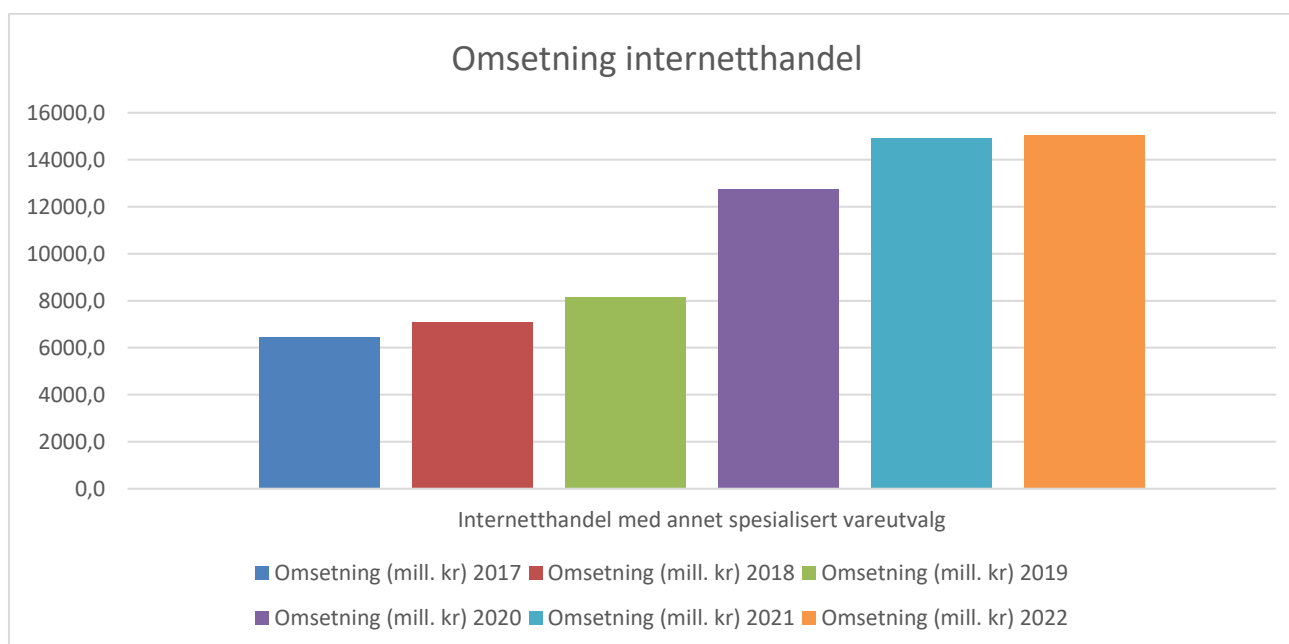
Figur 1: Produkter med avvik i 2022 og opprinnelsesland, hentet fra DG TAXUD, diagram utarbeidet av SLO.



Figur 2: Antallet fysiske klesbutikker synker i Norge. Data hentet fra SSB, diagram utarbeidet av SLO.



Figur 3: Utvikling av antall nettbutikker mot antall fysiske butikker (nettbutikker i kolonene til høyre). Data hentet fra SSB, diagram utviklet av SLO.



Figur 4: Omsetningen fra internetthandel med spesialisert vareutvalg har nesten tredoblet seg på fem år fra 2017 til 2022. Data hentet fra SSB, diagram utviklet av SLO.

3.3.3 EU-regelverk med fokus på netthandel som ikke er gjennomført i norsk rett

Det er flere nye horisontale forordninger i EU som søker å håndtere utfordringene med økt handel av varer på nett og nettbaserte markeds plasser. Disse forordningene er også markert som EØS-relevante og vil på sikt bli implementert i norsk rett.

Forordning (EU) 2023/988 om generell produktsikkerhet (GPSR) har til formål å sikre et høyt sikkerhetsnivå for forbrukerprodukter som bringes i omsetning eller gjøres tilgjengelige på det indre marked. Forordningen gjelder med mindre det finnes et annet harmonisert EU-regelverk som har samme formål og som regulerer sikkerheten ved samme produkt.

Markedstilsynsforordningen har til formål å styrke tilsyn og kontroll med produkter omfattet av ett eller flere EU-harmoniserte vareregelverk, med sikte på at bare varer som oppfyller gjeldende regelverk omsettes i det indre marked.

Felles for begge forordningene er et økt fokus på netthandel og håndtering av nettbaserte markeds plasser. Tilsynsmyndighetene gis flere håndhevingshjemler til blant annet å pålegge fjerning av ulovlige produkter og nettinnhold. Det stilles videre krav til internkontroll og risikovurderinger hos de økonomiske aktørene før produktet tilbys til forbrukere på det indre marked. Det gis også hjemler til å legge ned nettsider, i ytterste konsekvens. Det er gjennomgående i forordningene beskrevet at håndhevingshjemlene til tilsynsmyndighetene skal gjelde både på nett og for fysiske butikker. Det er videre et krav i begge forordningene at det ved salg av varer til EU/EØS, også er en ansvarlig økonomisk aktør på det indre marked som kan kontaktes og som har konkrete oppgaver for å sikre trygge produkter og oppfølging ved avvik på disse.

Ettersom både markedstilsynsforordningen og GPSR inneholder en rekke bestemmelser med fokus på nettbutikker og nettbaserte markeds plasser, blir spørsmålet hvordan disse forordningene forholder seg til forordning (EU) 2022/2065 om et indre marked for digitale tjenester (Digital Services Act/DSA).

DSA setter nye rammer for hvordan digitale plattformer og internettbaserte tjenester skal operere i det indre marked. Forordningen gjelder uavhengig av hvor tilbyderne av disse formidlingstjenestene er etablert, forutsatt at tjenestene tilbys til det indre marked. Formålet er å bidra til et sikkert, forutsigbart og pålitelig nettmiljø for brukerne, hvor grunnleggende rettigheter og prinsipper ivaretas. Dette skal sikres med krav til mer åpne, gjennomsiktige og pålitelige plattformer.

DSA er en horisontal forordning som får anvendelse på alle former for ulovlig innhold eller ulovlige produkter eller tjenester etter et EU-regelverk.¹⁴ Dette innebærer at DSA også gjelder utfyllende for vareområdet, som faller inn under GPSR og markedstilsynsforordningen. Den stiller videre krav til internkontroll for å sikre at disse digitale plattformene følger sine forpliktelser og samtidig ivaretar grunnleggende rettigheter. Det gis i tillegg flere generelle håndhevingshjemler til tilsynsmyndigheter, blant annet til å fjerne ulovlig innhold fra digitale tjenester og til å kunne gi pålegg om opplysninger.¹⁵

Kommende regelverk fra EU på vareområdet vil bidra til å styrke tilsynsmyndighetenes muligheter til å følge opp ulovlige varer og øvrig ulovlig innhold fra nettbutikker og nettbaserte markeds plasser. Norge er som kjent ikke medlem av EU, men er tilknyttet det indre marked gjennom EØS-avtalen. Dette bidrar til en forsinket gjennomføring av disse regelverkene, sett opp mot øvrige EU-land, som

¹⁴ Jf. DSA artikkel 3 bokstav h.

¹⁵ Jf. DSA artikkel 9 og 10.

igjen fører til at vi får tilsvarende krav og hjemler til håndheving lenge etter våre naboland. Utviklingen av stadig mer sektorovergripende regelverk i EU gjør det likevel viktig å sikre at alle berørte og ansvarlige parter involveres i pågående prosesser.

3.3.4 Ny teknologi og nye produkter

Alle myndighetene svarer i spørreundersøkelsen at gjennomføringen av markedstilsyn vil endre seg i noe eller stor grad i årene som kommer som følge av ny teknologi og nye produkter. Den teknologiske utviklingen medfører at det stadig utvikles nye produkter. Tilsynsmyndigheter registrerer at flere nye produkttyper ikke lenger utelukkende faller innenfor ett sektorspesifikt vareregelverk, men at også andre horisontale eller sektorspesifikke vareregelverk er relevante for produktet. Eksempler på slike produkter er el-sparkesykler, produkter som vil inneholde KI, hvor forordning om kunstig intelligens vil være relevant side om side med sektorspesifikke regelverk. Når utvikling av nye produkttyper skjer i et stadig økende tempo, fordrer dette også ny regulering for å beskytte forbrukere og miljøet mot produktets iboende risiko.

Nye aktører på markedet har oppstått i kjølvannet av tilgjengelig ny teknologi. Som følge av nye digitale muligheter kan selskap tilby sine tjenester innenfor områder som ikke var mulig for bare få år siden. Dette gjør at tilsynsmyndighetene må følge med på disse områdene. Denne omstillingen kan være utfordrende, og krever en proaktiv tilnærming til arbeidet med markedstilsyn. For en del tilsynsmyndigheter vil det være nødvendig å sette seg inn i ny teknologi for å kunne gjennomføre et godt tilsynsarbeid. Dette kan gjøres blant annet ved å være med i internasjonale fora for å fange opp nye trender og nye risikomomenter som må hensyntas.

Videre kan det være utfordrende at produkter inneholder en programvare som stadig oppdateres ved at nye funksjoner innføres i produktets levetid. Dette kan utfordre vurderingen av hvorvidt produktet fortsatt er å anse som i samsvar med det relevante vareregelverket.

Samtidig gir ny teknologi også myndighetene nye muligheter. Særlig gjelder dette for de nye digitale produktpassene (DPP) som innføres gjennom en rekke kommende forordninger. Digitale produktpass vil gi både brukere og myndigheter adgang til viktig informasjon. I tillegg vil tilsynet med produkter kunne bli mer effektivt gjennom DPP, da all dokumentasjon som skal vise at produktet er i samsvar ligger lett tilgjengelig.

Også kunstig intelligens (KI) vil kunne gi markedstilsynsmyndigheter nye muligheter og utfordringer. Regjeringen har satt som mål at 80 % av det offentlige skal benytte seg av KI innen 2025. Dette omtales nærmere nedenfor.

3.4 Planlagte tilsynsaktiviteter og prioriterte områder

Det overordnede formålet med å gjennomføre markedstilsyn er å redusere antall produkter på markedet med avvik vurdert opp mot relevant vareregelverk. Dette vil igjen bidra til økt produktsikkerhet, likere konkurransevilkår og at mer bærekraftige produkter omsettes på markedet. Ettersom ressursene til tilsynsmyndighetene er begrenset er det helt avgjørende å ha en god risikobasert tilnærming til gjennomføring av markedstilsyn for å identifisere hvilke prioriterte områder det skal gjennomføres tilsyn på, for i størst mulig grad å bygge opp under det overordnede målet.

I Norge varierer tilsynsaktivitetene, hvordan tilsynene blir gjennomført, omfang og antall tilsyn fra myndighet til myndighet, avhengig av hvilket regelverk de har ansvar for.¹⁶ I henhold til den gjennomførte spørreundersøkelsen svarer 67 % av tilsynsmyndighetene at de har budsjettmidler spesifikt holdt av til gjennomføringen av tilsyn med varer. Litt over halvparten, 53 %, sier også at de fast gjennomfører årlige tilsyn på enkelte vareområder. Slike faste årlige tilsyn knytter seg i stor grad til vareområder der produktets iboende risiko er høy, eller det kan føre til store konsekvenser ved en hendelse/avvik. Hvilken type tilsyn som blir gjennomført i de ulike tilsynsmyndighetene varierer også i stor grad, fra dokumenttilsyn til visuelle kontroller/tilsyn og tester. Dette er også naturlig ut fra variasjonen i varetyper og regelverket som skal kontrolleres. Ut over dette kan planlagte aktiviteter i årene fremover også variere ut fra antall eller type hendelser, resultater fra tidligere tilsyn, fellesaksjoner i EU, notifikasjoner, varsler og markedstrender. I den gjennomførte spørreundersøkelsen svarer også hele 34 % av tilsynsmyndighetene i Norge at de av og til kan bli styrt av politiske føringer.

Tolletatens kontroll- og tilsynsaktiviteter i Norge varierer basert på egne risikovurderinger, tall og data. Det er imidlertid et godt samarbeid med flere tilsynsmyndigheter for å vurdere fokusområder og prioriteringer på vareområdet. Tolletaten har ikke et spesifikt budsjett for gjennomføring av kontroll med varer og det varierer fra år til år ut fra risiko og fokusområder hvor mange varer som kontrolleres ved grensen. De benytter egne kontrollstøtteverktøy samt eksterne kilder for å innhente mest mulig informasjon i forkant av kontrollene.

Det er utarbeidet tolv indikatorer for markedstilsyn i EU som vil måle tilsynsaktiviteter i ulike tilsynsmyndigheter i årene fremover. Hensikten med disse indikatorene er å ha en felles måte å måle arbeidet med markedstilsyn på i EU. Det at man har sammenlignbare tall på europeisk nivå, kan også bidra til at man kan gjøre en god jobb i utvikling av regelverk på dette området. Indikatorene vil også gi et bilde over ressursituasjonen, satsningsområder og hvordan de ulike tilsynsmyndighetene i EU/EØS arbeider.

Det er totalt 12 indikatorer som er fordelt på kategoriene tilgjengelige ressurser, aktiviteter, samarbeid og resultater av tilsyn. Indikatorene er som følger:

1. Skalert budsjett (ressurser)
2. Skalert personell (ressurser)
3. Dybdekontroller av samsvar på produktgrupper (aktiviteter)
4. Dybdekontroller av samsvar på produktmodeller (aktiviteter)
5. Laboratorietesting på produktgrupper (aktiviteter)
6. Laboratorietesting på produktmodeller (aktiviteter)
7. Forespørsler om informasjon (samarbeid)
8. Forespørsel om håndhevelse (samarbeid)
9. Kontakter til økonomiske aktører (samarbeid)
10. Handlingsforespørsler til økonomiske aktører (samarbeid)
11. Ikke samsvarende produkter (resultat)
12. Produkter som utgjør en risiko (resultat)

¹⁶ Se kapittel 2.1.1 hvor markedstilsynsmetoder beskrives nærmere.

De fleste av disse indikatorene hentes direkte fra ICSMS på bakgrunn av registrerte markedstilsyn fra hver enkelt myndighet. Fremover er det derfor viktig at ICSMS benyttes, slik at tallene for gjennomførte markedstilsyn i Norge blir korrekte.

Når det gjelder indikatorene omtalt i punkt 1 og 2 om skalert budsjett og skalert personell er dette informasjon som SLO vil ha ansvar for å innhente. Det er ønskelig at arbeidet med markedstilsyn av produkter gjennomføres og rapporteres så likt som mulig og for å ha mulighet for å sammenlikne dette arbeidet brukes ovenstående indikatorer.

Det overordnede målet er at alle varer som plasseres på det indre marked skal oppfylle fastsatte krav til helse, miljø, og sikkerhet. Det er i utgangspunktet den økonomiske aktøren som har ansvar for varen som skal forsikre seg om at det gjeldende vareregelverket på området er oppfylt. Tilsynsmyndighetene og Tolletaten i Norge må imidlertid gjennomføre tilsyn og følge opp at dette gjøres i praksis, veilede de økonomiske aktørene om gjeldende regelverk, samt følge med på de markedstrendene som gjør seg gjeldende til enhver tid. Tilsynsmyndighetene i Norge har utarbeidet flere prioriterte områder og strategiske mål for perioden fremover, blant annet basert på markedstrendene som er beskrevet over.

3.4.1 Ny teknologi

Alle tilsynsmyndighetene omfattet av denne strategien, mener at ny teknologi vil få betydning for hvordan myndigheten jobber med gjennomføring av markedstilsyn.¹⁷ Dette begrunnes i at det er behov for ny kompetanse på produktene det skal føres tilsyn med, samt at bruk av ny teknologi kan benyttes til å effektivisere og styrke tilsynsarbeidet. Inntoget av ny teknologisk utvikling og digitalisering utfordrer markedstilsynsmyndighetene på flere områder. Produkter som plasseres på markedet er mer teknisk kompliserte, markedet og salgskjeder blir endret gjennom bruk av internett og nye økonomiske aktører etableres.

Hvordan nye typer økonomiske aktører og produkter som eksempelvis inneholder kunstig intelligens (KI) skal være gjenstand for tilsyn utfordrer myndighetenes kunnskap og regelverket på området. Hvordan markedet bedre og mer effektivt kan overvåkes ved bruk av ny teknologisk utvikling er også et tema som har høyt fokus blant tilsynsmyndighetene og Tolletaten.

Kommisjonen jobber blant annet med å utvikle et KI-dataverktøy, en webcrawler, som skal kunne benyttes til å gjennomføre markedstilsyn digitalt. Verktøyet er foreløpig operasjonelt på områdene kjemikalier og leketøy, og vil kunne gjennomføre automatiske kontroller og søk basert på dette. På sikt er målet at verktøyet skal kunne benyttes på alle harmoniserte vareområder. Det finnes også andre KI-baserte verktøy som er under kontinuerlig utviklingen. Et eksempel på dette er SAFE¹⁸, som er utviklet av danske myndigheter og som stadig oppdateres. Dette verktøyet benytter bildegjenkjenning for å finne produkter på markedet som ikke er i samsvar med relevant regelverk. Tanken er at både SAFE og webcrawleren skal utvikles og kunne brukes på flere områder i fremtiden, for å effektivisere tilsynsarbeidet.

Nasjonalt har blant annet Arbeidstilsynet utviklet et maskinlæringsverktøy til valg av tilsynsobjekter for gjennomføring av tilsyn etter en risikobasert tilnærming. Verktøyet brukes til å velge ut tilsynsobjekter basert på en risikobaseringsprosess hvor KI-teknologi benyttes.

¹⁷ Alle tallene i kapittel 3.4 er i henhold til rapport fra den gjennomførte spørreundersøkelsen i forbindelse med utarbeidelse av nasjonal strategi for markedstilsyn av 06.11.2023.

¹⁸ [link til SAFE](#)

For å kunne overvåke markedet mer effektivt er myndighetene helt avhengige av slike teknologiske nyvinninger for å kunne følge med på den stigende digitalisering av markedet og den økte handelen av varer på internett. I nytt og kommende vareregelverk fra EU er derfor digitale produktpass (DPP) innført for å bidra til en mer effektiv overvåking av produkter som importeres til det indre markedet. Forordningene stiller krav til at det påføres en QR-kode eller en annen data-bærer på varen (DPP), som skal samle viktig tilhørende dokumentasjon til varen i ett felleseuropeisk system. Dette vil effektivisere tilsynsarbeidet fordi dokumentasjonen allerede ligger tilgjengelig på produktet og det vil i mindre grad være behov for å gi pålegg om opplysninger for å undersøke om varen er i henhold til det gjeldende vareregelverket.

3.4.2 Regelverksarbeid

Hele 93 % av de relevante myndighetene for denne strategien mener at regelverksarbeid bør være et sentralt fokusområde i årene fremover. Det vedtas og endres et enormt omfang av EU-regelverk som er EØS-relevante hele tiden på tvers av sektorer. Dette krever tett oppfølging for å følge utviklingen, gjennomføre regelverket og til å håndheve det til enhver tid. God formidling av regelverksinnhold bidrar til at flere økonomiske aktører følger forpliktelsene i det relevante vareregelverket. Slik informasjon bør være målrettet og tilpasset sluttbruker og den økonomiske aktøren som mottar veiledningen. Regelverket bør også i seg selv være så lett tilgjengelig og tydelig som mulig.

Med store teknologiske endringer de siste årene må også regelverket, formidlingen og måten regelverk utarbeides på, endres. Dette gjøres blant annet ved å offentliggjøre veiledere og informasjon på nettsider, som er enkelt tilgjengelig for næringslivet for brukere av varene. Det kan også utarbeides "Chat-boter" og andre digitale veiledningstjenester som bidrar til økt kunnskap om regelverket. Digitaliseringsvennlig regelverk gjør at offentlig sektor og samfunnet for øvrig kan dra nytte av mulighetene som følger av digitalisering til å nå ut til flere. Regelverket må også endres for å hensynta endrede varer som et resultat av ny teknologi. Dette kan eksempelvis være varer som inneholder KI.

Det er et stort etterslep av EU-regelverk som skulle vært innarbeidet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett¹⁹. Fra EU kommer det også nå flere horisontale forordninger som dekker forvaltningsområdet til flere myndigheter i nettverket. Samarbeid mellom myndighetene for å få implementert regelverk riktig og effektivt blir derfor bare enda viktigere for å ivareta norske interesser. Det er videre viktig å delta i EU-fora og ekspertgrupper for å kunne påvirke og sette seg inn i kommende regelverk på vareområdet, før det trer i kraft i Norge.

3.4.3 Netthandel

Et overveiende flertall av tilsynsmyndighetene mener at økt handel med varer på nettbutikker og markedsplasser vil få innvirkning på tilsynsarbeidet i Norge, henholdsvis 86 % for nettbutikker og 79 % for markedsplasser.

Som statistikken i avsnitt 3.3.2 viser flyttes stadig en større andel av handelen på det indre marked over til nettbutikker. Dette bidrar til særskilte utfordringer for tilsynsarbeidet, hvor det er flere tilbydere på markedet og varene er lettere tilgjengelige for brukerne. Konkrete tilsyn må dermed gjennomføres på en annen måte som bidrar til å sikre at varer som plasseres på det indre marked oppfyller relevant vareregelverk. Nye håndhevingshjemler knyttet til håndtering av netthandel, som

¹⁹ Se kapittel 1.6 om en generell beskrivelse av EU/EØS-relatert samordning og ivaretagelse av norske interesser.

blant annet kommer på plass gjennom markedstilsynsforordningen, innebærer også at ny kompetanse må etableres.

Handel gjennom store nettbaserte markedsplasser har vokst betydelig de siste årene. En nettbasert markedsplass fungerer som en plattform der produsenter og leverandører kan nå et langt større publikum enn de ville gjort via sine egne nettbutikker. Det finnes ulike typer digitale markedsplasser, fra de som kombinerer salg av egne produkter med formidling av andres, til markedsplasser som utelukkende fokuserer på å tilby en arena for salg av eksterne varer og tjenester. Slike markedsplasser bidrar til at brukere av varer i Norge kan gjennomføre handel direkte fra økonomiske aktører i tredjeland. Dette kan føre til flere utfordringer for tilsynsmyndighetene i Norge, blant annet ved at det blir vanskeligere å kontrollere og følge opp de økonomiske aktørene som selger varene.

Det endrede forbrukermønsteret er også årsaken til at Europakommisjonen har iverksatt flere tiltak og at de i 2025 la frem en egen tiltaksplan for å håndtere særskilte utfordringer med handel av varer på nett.²⁰ De har eksempelvis foreslått en ny tollreform i EU, blant annet for å imøtekomme det de omtaler som en ekstrem økning av "små pakker av lav verdi" som importeres til det indre marked. I 2022 ble det importert over 1 milliard slike pakker til det indre marked.²¹ Kommisjonen vil videre koordinere en omfattende kampanje (Priority Control Area) mot høyrisikoprodukter kjøpt på nett fra tredjeland, tydeliggjøre markedsplassenes forpliktelser og bidra til en mer bærekraftig handel på det indre marked. Markedstilsynsforordningen legger også større ansvar på aktører som gjør produktene tilgjengelige på markedet, inkludert nettbaserte markedsplasser og tilbydere av distribusjonstjenester (fulfilment service providers)²², som tidligere kun ble ansett som et mellomledd. Det vil være helt sentralt i arbeidet fremover at norske tilsynsmyndigheter følger utviklingen og arbeidet på dette området i EU og at nye håndhevingshjemler tas i bruk etter hvert som de blir gjennomført i norsk rett.

3.4.4 Bærekraft og sirkulærøkonomi

Hele 72 % av tilsynsmyndighetene i Norge mener at sirkulærøkonomi, mer bærekraftige produkter og nye krav til miljøvennlig utforming av varer vil få innvirkning på tilsynsarbeidet. Tilsynsmyndigheter må rette økt oppmerksomhet mot bærekraftige varer og sirkulærøkonomi i årene fremover for å møte flere utfordringer knyttet til klima, ressursforvaltning og forbruksmønstre. Videre må det forhindres at varer som plasseres på det indre marked inneholder ulovlige eller skadelige kjemikalier for mennesker eller miljøet. Vareregelverkene vil også i større grad legge til rette for gjenbruk og re-salg av varer, gjennom tydeliggjøring av krav.

I EU er det forsøkt å respondere på klima- og miljøkrisen ved blant annet å regulere flere aspekter av leverandørkjedene for varer på tvers av sektorer, eksempelvis gjennom EUs grønne giv (EU Green Deal), som skal sikre et mer bærekraftig og konkurransedyktig Europa.²³ Med mangel på råvarer og krav til at det indre marked skal bli en sirkulær økonomi, kommer det stadig nye krav til energiforbruk under og etter produksjon av varer, krav til materialet og innholdet i produkter, samt at flere varer skal kunne repareres og gjenbrukes. Dette bidrar til at de økonomiske aktørene må sette seg inn i kravene og omstille sin produksjon av varer.

²⁰ Se Kommisjonens tiltaksplan for tryggere netthandel: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/e-commerce-communication-comprehensive-eu-toolbox-safe-and-sustainable-e-commerce>

²¹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/qanda_23_2644

²² Definert i markedstilsynsforordningen artikkel 3 nr. 11

²³ [The European Green Deal - European Commission](#)

Økt fokus på bærekraftige produkter på det indre marked fører også til at forbrukerne endrer handlemønster ved at de kjøper varer med miljøsertifikater, resirkulerte eller brukte varer. Dette vil også kunne føre til at det blir nye økonomiske aktører som det må føres tilsyn med. Kravet til digitale produktpass innenfor enkelte vareområder skal kunne bidra til å sikre dokumentasjonen i hele forsyningskjeden til varen, også ved eventuell ombruk, ombygging og re-salg. Det må imidlertid rettes oppmerksomhet mot sikkerheten av stadig nye produkttyper med nye råmaterialer som plasseres på markedet. Videre må det arbeides for å forhindre "grønnvasking" av varer, der økonomiske aktører villeder kjøper til å tro at varen er mer bærekraftig enn det den i realiteten er.

3.4.5 Effektivisering av grensekontroll og tilsyn

I Norge er Tolletaten gjenstand for en omfattende digitalisering av både tjenester og kontroller herunder innføring av mer automatisk behandling av varedeklarasjoner ved grensepasseringer. Når Tolletaten mottar informasjon om varer og transport før kjøretøyet har ankommet grensen, kan Tolletaten behandle og risikovurdere innførselen av godset før den aktuelle grensepasseringen. Innføringen av DPP skal også gjøre det mulig for Tolletaten å gjøre enkle kontroller av produkter på grensen og kommunisere mulige funn til tilsynsmyndighetene for videre vurdering og saksbehandling.

Som beskrevet i avsnittet om ICSMS legges det opp til at kommunikasjonen mellom markedstilsynsmyndigheter og tolletaten skal foregå gjennom ICSMS, når det gjennomføres kontroll med varer på grensen. Tolletatene i det indre markedet skal på sikt få tilgang til ICSMS via EUs Customs Single Window sitt system. Utveksling av dokumenter og informasjon, samt uthenting av statistikk på vareområdet vil i stor grad kunne foregå via ICSMS. Dette innebærer at tilsynsmyndigheter og tolletater i det indre marked kan følge vedtak som fattes for de enkelte varer når de blir gjenstand for tilsyn. Dette skal være med på å gjøre markedstilsynsprosessen mer transparent, sikre at alle kan få tilgang til lik informasjon, hindre dobbelt arbeid og dermed bidra til en effektivisering av tilsynsområdet.

3.4.6 Økt samarbeid og felles kunnskapsløft

Samarbeid på tvers av tilsynsmyndigheter i Norge er helt sentralt for å forbedre og effektivisere arbeidet på det harmoniserte vareområdet. Det er flere like problemstillinger de ulike tilsynsmyndighetene støter på, som bør søkes løst i fellesskap. Det nasjonale nettverket for samordning av markedstilsyn i Norge, som er etablert og som ledes av SLO, arrangerer jevnlig nettverksmøter. Det er lagt opp til at nettverket møtes minst fire ganger i året, hvor ett møte avholdes fysisk og resten er digitale møter. Dette er et eksempel på en arena hvor felles problemstillinger kan løftes og løses. Det kan også opprettes prosjekt- eller arbeidsgrupper under nettverket til å håndtere spesifikke løpende oppgaver. Slike arbeidsgrupper etableres av SLO i samarbeid med de faste deltagerne.

Ut over dette er det viktig at tilsynsmyndighetene samarbeider med de myndighetene som har overlappende ansvarsområder i Norge. Dette for å bidra til ansvarsavklaringer og eventuelt at felles tilsynsprosjekter kan planlegges. Slikt samarbeid bør tilsynsmyndighetene også ha med Tolletaten, for å sikre en felles forståelse av prioriterte områder og hva som skal kontrolleres på grensen.

I EU/EØS vil det være viktig å ha et tett samarbeid med andre land som jobber med tilsvarende vareregelverk. Dette kan eksempelvis ivaretas gjennom deltagelse i ekspertgrupper, felles tilsynsaksjoner eller andre avtalte møter med EU, EFTA eller de nordiske landene. SLO vil også kunne løfte felles problemstillinger og norske posisjoner til EU Product Compliance Network (EUPCN). Totalt vil dette bidra til et kunnskapsløft og at vareregelverket praktiseres likere på det indre marked.

På digitaliseringsområdet, ut over Kommisjonen sine fellesverktøy for tilsyn²⁴, skjer det per i dag mye innenfor de enkelte myndighetene. Det finnes imidlertid få felles initiativ der det utvikles verktøy for å effektivisere og forenkle tilsynsprosesser. Nasjonal løsning for farlige produkter (NLFP)²⁵, er et eksempel på et felles verktøy for varsling om farlige varer til sluttbrukere. I dag er det kun 9 myndigheter som har besluttet å ta i bruk dette systemet. Det finnes også felles tilsynsverktøy, som TILDA, men heller ikke dette verktøyet brukes av alle tilsynsmyndighetene. Det satses i større grad på egne fagsystemer, samt tilsyns- og uhellsdatabaser. Det bør vurderes om samarbeid og utveksling av informasjon på digitaliseringsfronten kan bli bedre i Norge. Arbeidet på dette området bør også gjenspeiles i strategiske mål og tiltak.

4 Strategiske mål og tiltak innenfor nasjonal strategi for markedstilsyn

Strategien er gyldig fra 2025-2029 og for denne perioden gjelder følgende strategiske mål.

Tilsynsmyndighetene og Tolletaten skal:

- ✓ Arbeide for et styrket tilsyn gjennom å benytte og kunne vurdere ny teknologi
- ✓ Være rigget til å håndtere regelverksutvikling
- ✓ Sikre en tryggere og mer bærekraftig netthandel
- ✓ Arbeide for samarbeid og utveksling av informasjon som bidrar til å gi økt effekt av tilsyn
- ✓ Forbedre risikobasert tilnærming til tilsyn

Hver myndighet må sørge for å gjennomføre tiltak som sikrer oppfyllelse av de nevnte målene. Det følgende beskriver nærmere hvilke tiltak som kan bidra til å oppfylle disse målene. Tiltakslistene er ikke uttømmende.

1. Arbeide for et styrket tilsyn gjennom å benytte og kunne vurdere ny teknologi

Gjennom å være oppdatert og kjenne markedet skal kvaliteten på tilsynet forbedres kontinuerlig gjennom å benytte ny teknologi, samtidig som myndighetene også har kompetanse til å vurdere ny teknologi.

Tiltak som kan være med til å nå dette målet

Myndighetene bør:

- Sørge for at de får tilegnet seg kompetanse på ny teknologi, som for eksempel kunstig intelligens og digitale produktpass
- Kartlegge markedet for nye produkter, nye økonomiske aktører og nye risikomomenter
- Digitalisere i økende grad for å kunne sikre mer ressurseffektiv gjennomføring av tilsyn, herunder benytte ny teknologi ved gjennomføring av tilsyn

²⁴ Se beskrivelse i kapittel 2.2.1 – 2.2.2

²⁵ Se beskrivelse i kapittel 2.2.3

2. Være rigget til å håndtere regelverksutvikling

Tilsynsmyndighetene bør aktivt arbeide for å holde seg oppdatert på det harmoniserte vareområdet og for å påvirke utviklingen av dette regelverket i EU/EØS. Regelverket bør kontinuerlig oppdateres der det er nødvendig for å håndtere nye teknologier, markedstrender og samfunnsmessige utfordringer. Myndighetene må videre arbeide for økt etterlevelse av regelverket.

Tiltak som kan være med til å nå dette målet

Myndighetene bør:

- Sørge for formålstjenlig etablering av regelverksfora som kan håndtere implementering av horisontale rettsakter og sikre god kommunikasjon mellom de rette tilsynsmyndighetene
- Delta aktivt i ekspertgrupper, AdCo'er og standardiseringsarbeid for å være oppdatert og å kunne påvirke
- Sørge for at regelverket og kompetanse innen virkemiddelbruk er kjent i tilsynsmyndigheten
- Formidle tydelige forventninger og aktivt sørge for veiledning til økonomiske aktører og interesseorganisasjoner
- Aktivt bidra til å løfte relevante utfordringer om tolkning av regelverket i det nasjonale nettverket for samordning av markedstilsyn og gi innspill til regelverkstolkninger som skal avklares i EUPCN

3. Sikre en tryggere og mer bærekraftig netthandel

For å sikre en tryggere og mer bærekraftig netthandel må tilsynsmyndigheter, der det er relevant, jobbe aktivt mot økonomiske aktører som tilbyr varer på nettbutikk eller nettbaserte markedsplasser.

Tiltak som kan være med til å nå dette målet

Myndighetene bør:

- Styrke overvåkingen av nettbaserte butikker og markedsplasser, blant annet ved å utvikle og bruke digitale verktøy som kan identifisere avvik og sikre økt etterlevelse
- Etablere effektive samarbeidsstrukturer med nasjonale og internasjonale tilsynsmyndigheter for å utveksle informasjon og beste praksis relatert til netthandel
- Gjennomføre målrettede tilsynsaksjoner mot nettbaserte markedsplasser, og arbeide for å identifisere aktører som opererer i strid med gjeldende vareregelverk
- Tilby veiledning og informasjon til økonomiske aktører om gjeldende krav og forventninger knyttet til salg av varer på nett

4. Arbeide for styrket samarbeid og utveksling av informasjon som bidrar til å gi økt effekt av tilsyn

Bedre samarbeid og utveksling av informasjon mellom tilsynsmyndighetene, samt med Tolletaten, skal bidra til å øke kompetanse om tilsyn samt å utnytte tilsynsressurser bedre. Informasjonsutveksling om markedstilsyn skal i størst mulig grad kommuniseres via ICSMS.

Tiltak som kan være med til å nå dette målet

Myndighetene bør:

- Utvikle samarbeidet med de øvrige tilsynsmyndighetene og Tolletaten og sørge for utveksling av informasjon i nasjonalt nettverket for samordning av markedstilsyn
- Formidle og informere om tilsynsresultater i relevante kanaler, som ICSMS, fagsystemer, med flere
- Jobbe for en enhetlig og effektiv bruk av håndhevingshjemler
- Vurdere om det skal gjennomføres felles tilsynsaktiviteter på tvers av enkelte myndigheter
- Sørge for en felles tilnærming til utveksling av informasjon med Tolletaten
- Sørge for at personell får opplæring i ICSMS, eksempelvis gjennom Kommisjonen, myndighetens administrator og/eller nasjonalt nettverk for samordning av markedstilsyn

5. Forbedre risikobasert tilnærming til tilsyn

Tilsyn skal i størst mulig grad være risikobasert. Målsettingen er å prioritere tilsyn der det er stor risiko for brudd på regelverket og høy sannsynlighet for alvorlige konsekvenser, uten at dette går utover myndighetens forvaltningsoppdrag for øvrig.

Tiltak som kan være med til å nå dette målet

Myndighetene bør:

- Bruke funn, resultater, analyser, vurderinger, tips, hendelser/ulykker og henvendelser som bakgrunn for prioritering av tilsyn for å bidra til riktig utvelgelse av tilsynsobjekter
- Prioritere tilsynsobjekter og tema ut ifra risikopotensialet på en effektiv og systematisk måte
- Gjennomføre en periodevis gjennomgang av metode og tilnærming av tilsynet
- Der det er hensiktsmessig benytte ny teknologi, herunder KI-verktøy, til å bidra til denne utvelgelsen, basert på en risikometodikk

5 Implementering og evaluering

5.1 Implementering

Ettersom implementeringen av markedstilsynsforordningen i norsk rett har tatt noe tid, har det nasjonalt vært mulig å jobbe bredt og grundig med den nasjonale strategien for markedstilsyn før implementeringen. SLO har gjennomført kontaktmøter med hver enkelt myndighet for å få mer dybdekunnskap om produktregelverket den forvalter samt hvordan det arbeides med markedstilsyn i de ulike etatene. I fellesmøter med alle myndighetene har markedstilsynsstrategien og fremdriften med den også vært tema. I juni 2024 ble det gjennomført en egen workshop der alle myndighetene deltok, hvor formålet var å jobbe frem felles prioriterte områder og hva som kan være mulig tiltak innenfor de prioriterte områdene. Workshopen gav også alle myndighetene innsikt i hver enkelt myndighets markedstilsynsområdet og felles utfordringer som kan oppstå i forbindelse med tilsynsarbeidet. Denne kunnskapen og deltakelsen på workshopen kan bidra til en mer effektiv forankring av strategien hos myndighetene.

Når markedstilsynsstrategien er gjennomført i norsk rett er hensikten at strategien skal forankres i hver myndighet. Dette innebærer at hver tilsynsmyndighet og Tolletaten må vurdere hvordan strategien treffer dem og iverksette relevante tiltak i egen virksomhet. Ved å integrere strategiens prioriteringer i tilsynsplaner eller handlingsplaner og eventuelle rutiner, skal strategien bidra til et mer effektivt og samordnet markedstilsyn i Norge. Denne helhetlige tilnærmingen kan bidra til å danne et robust grunnlag for å møte fremtidige utfordringer, både nasjonalt og i det indre marked.

5.2 Evaluering av strategien

Innen utløpet av denne strategiperioden skal det gjennomføres en evaluering av den nasjonale strategien for markedstilsyn. Formålet med evalueringen er å vurdere i hvilken grad de prioriterte områdene og strategiske målene i kapittel 4 er nådd, samt å identifisere eventuelle behov for justeringer i strategien. Evalueringen skal bygge på innhentet informasjon/data og dialog med tilsynsmyndighetene og Tolletaten.

Evalueringen kan også sammenholdes med de overordnede indikatorer for markedstilsyn i EU der disse er tilgjengelige og relevante, jf. kapittel 3.4 om planlagte tilsynsaktiviteter og prioriterte områder. Det er naturlig at evalueringen også er tema i nettverksmøter for samordning av markedstilsyn, hvor alle de relevante myndighetene vil involveres. I en slik prosess vil det også være naturlig å se hen til eventuelt nytt vareregelverk samt utvikling i det indre marked, som ny teknologi og trender.

Erfaringer og funn fra evalueringen skal legges til grunn for arbeidet med revidering av strategien før neste periode, samt eventuelle løpende justeringer ved særskilte behov. Evalueringen kan være nyttig som grunnlag for erfaringsutveksling mellom myndighetene og samtidig se hen til hvordan forankringen har fungert og blitt gjennomført i egen organisasjon.

Vedlegg 1: Regelverksoversikt og regelverkseier

Ansvarlig myndighet for EUs harmoniseringslovgivning markedstilsynsforordningen 2019/1020		
Ansvarlig tilsynsmyndighet	Tilsynsmyndighetenes ansvar for harmonisert regelverket for markedstilsyn etter forordning 2019/1020	Nasjonalt regelverk for gjennomføring
Arbeidstilsynet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/14/EF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om støyutslipp i miljøet fra utstyr til utendørs bruk	Forskrift 20. mai 2009 nr. 544 om maskiner.
Arbeidstilsynet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/42/EF om maskiner	Forskrift 20. mai 2009 nr. 544 om maskiner
Arbeidstilsynet	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH)	Forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften).
Arbeidstilsynet	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger	Forskrift 16. juni 2012 nr. 622 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP-forskriften).
Arbeidstilsynet	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 om markedsføring og bruk av biocidprodukter	Forskrift 18. april 2017 nr. 480 om biocider.
Arbeidstilsynet	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/425 av 9. mars 2016 om personlig verneutstyr	Forskrift 22. juni 2018 nr. 1019 om konstruksjon, utforming og produksjon av personlig verneutstyr (PVU).
Arbeidstilsynet	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1628 om utslippsgrenser for forurensende gasser og partikler og typegodkjenning av forbrenningsmotorer til ikke-veigående mobile maskiner	Forskrift 20. mai 2009 nr. 544 om maskiner
Arbeidstilsynet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/34/EU om harmonisering av bestemmelsene om utstyr og beskyttelsessystem til bruk i eksplosjonsfarlig område	Forskrift 29. november 2017 nr. 1849 om utstyr og sikkerhetssystem til bruk i eksplosjonsfarlig område.
Direktoratet for byggkvalitet	Rådsdirektiv 92/42/EØF om krav til virkningsgrad for nye varmtvannskjeler som drives med flytende eller gassformig brensel.	Forskrift 19. juni 2017 nr. 840 om tekniske krav til byggverk (Byggteknisk forskrift)
Direktoratet for byggkvalitet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/42/EF om maskiner	Forskrift 19. juni 2017 nr. 840 om tekniske krav til byggverk (Byggteknisk forskrift)
Direktoratet for byggkvalitet	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 305/2011 om fastlegging av harmoniserte betingelser for markedsføring av byggevarer	Forskrift 17. desember 2013 nr. 1579 om omsetning og dokumentasjon av produkter til byggverk
Direktoratet for byggkvalitet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/33/EU om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om heiser og sikkerhetskomponenter for heiser	Forskrift 13. april nr. 373 om omsetning og dokumentasjon av heiser og

		sikkerhetskomponenter for heiser
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Rådskonklusjon 75/324/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om aerosolbeholdere (spraybokser)	Forskrift 1. mars 1996 nr. 229 om aerosolbeholdere
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådskonklusjon (EF) nr. 2003/2003 om gjødsel	Forskrift 9. november 2005 nr. 1313 om gjødsel som markedsføres som EF-gjødsel
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådskonklusjon 2006/42/EF om maskiner	Forskrift 20. mai 2009 nr. 544 om maskiner
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådskonklusjon (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH)	Forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådskonklusjon (EF) nr. 1272/2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger	Forskrift 16 juni 2012 nr. 622 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådskonklusjon 2009/48/EF om sikkerhetskrav til leketøy	Forskrift 18. november 2013 nr. 1403 om sikkerhet ved leketøy
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådskonklusjon 2010/35/EU om transportabelt trykkutstyr	Forskrift 22. november 2012 nr. 1088 om transportabelt trykkutstyr
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådskonklusjon 2013/29/EU om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av pyrotekniske artikler	Forskrift 3. oktober 2013 nr. 1199 om pyrotekniske artikler
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådskonklusjon 2014/28/EU om harmonisering av bestemmelsene om markedsføring av og kontroll med eksplosive varer til sivil bruk	Forskrift 15. juni 2017 nr. 844 om sivil håndtering av eksplosjonsfarlige stoffer
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådskonklusjon 2014/30/EU om harmonisering av bestemmelsene om elektromagnetisk kompatibilitet	Forskrift 10. oktober 2017 nr. 1597 om elektromagnetisk kompatibilitet
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådskonklusjon 2014/34/EU om harmonisering av bestemmelsene om utstyr og beskyttelsessystem til bruk i eksplosjonsfarlig område	Forskrift 29. november 2017 nr. 1849 om utstyr og sikkerhetssystem til bruk i eksplosjonsfarlig område
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådskonklusjon 2014/35/EU om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om tilgjengeliggjøring på markedet av elektrisk utstyr bestemt til bruk innenfor visse spenningsgrenser	Forskrift 10. oktober 2017 nr. 1598 om elektrisk utstyr
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådskonklusjon 2014/68/EU om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av trykkløst utstyr	Gjennomført i forskrift 10. oktober 2017 nr. 1631 om trykkløst utstyr

Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/425 om personlig verneutstyr	Forskrift 22. juni 2018 nr. 1019 om konstruksjon, utforming og produksjon av personlig verneutstyr
Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/426 om gassapparater	Forskrift 26. juni 2018 nr. 1025 om gassapparater
Forbrukertilsynet	Rådskonferanse 69/493/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om krystallglass	Forskrift av 3. juli 1997 nr. 773 om krystallglass
Forbrukertilsynet	Europaparlaments- og råskonferanse 94/11/EF om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om merking av materialer brukt i hovedbestanddelene av fottøy for salg til forbruker	Forskrift av 8. januar 1996 nr. 13 om merking av fottøy
Forbrukertilsynet	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 66/2010 om EU-miljømerket	Lov 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer mv. (forbrukermerkeloven)
Forbrukertilsynet	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1007/2011 om betegnelser for tekstilprodukter og merking av deres fibersammensetning	Forskrift av 25. oktober 2012 nr. 990 om forordning om tekstilfibre
Helsedirektoratet/Statens legemiddelverk	Europaparlaments- og råskonferanse 2014/40/EU om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om framstilling, presentasjon og salg av tobakk og beslektede varer (p.t ikke innlemmet i EØS-avtalen)	Lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakksskader (tobakksskadeloven)
Justervesenet	Rådskonferanse 75/107/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om flasker brukt som målebeholdere	Forskrift 20. desember 2007 om målenheter og måling og forskrift 21. desember 2007 nr. 1732 om krav til flasker brukt som målebeholdere (måleflasker)
Justervesenet	Rådskonferanse 76/211/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om emballering av visse varer etter vekt eller volum i ferdigpakninger	Forskrift 16. juni 2021 nr. 2130 om krav til nettoinnhold i ferdigpakninger
Justervesenet	Rådskonferanse 80/181/EØF om innbyrdes tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om måleenheter	Forskrift 20. desember 2007 om måleenheter og måling
Justervesenet	Europaparlaments- og råskonferanse 2007/45/EF om nominelle mengder for ferdigpaknede produkter	Forskrift 16. juni 2021 nr. 2130 om krav til nettoinnhold i ferdigpakninger
Justervesenet	Europaparlaments- og råskonferanse 2009/34/EF om felles bestemmelser for måleinstrumenter og måletekniske kontrollmetoder	Forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om måleenheter og måling Forskrift 21. desember 2007 nr. 1732 om krav til flasker brukt som målebeholdere (måleflasker)
Justervesenet	Europaparlaments- og råskonferanse 2014/31/EU om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av ikke-automatiske vekter	Forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om måleenheter og måling Forskrift 21. desember 2007 nr. 1735 om krav til ikke-automatiske vekter

<p style="text-align: center;">Justervesenet</p>	<p>Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/32/EU om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av måleinstrumenter</p>	<p>Forskrift 20. desember 2007 nr. 1723 om målenheter og måling og instrumentspesifikke forskrifter:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Forskrift 21. desember 2007 nr. 1736 om krav til transportbåndvekker - Forskrift 21. desember 2007 nr. 1737 om krav til automatiske diskontinuerlige summeringsvekker (summerende beholdervekker) - Forskrift 21. desember 2007 nr. 1738 om krav til målesystem for kontinuerlig og dynamisk måling av andre væsker enn vann - Forskrift 21. desember 2007 nr. 1739 om krav til materielle lengdemål - Forskrift 21. desember 2007 nr. 1740 om krav til lengdemålingsinstrumenter Forskrift 21. desember 2007 nr. 1741 om krav til automatiske jernbanevekker - Forskrift 21. desember 2007 nr. 1742 om krav til instrumenter for automatisk veiing av enkeltmengder (catchvekker) - Forskrift 21. desember 2007 nr. 1743 om krav til varmemålere - Forskrift 21. desember 2007 nr. 1744 om krav til avgassmålere - Forskrift 21. desember 2007 nr. 1745 om krav til vannmålere - Forskrift 21. desember 2007 nr. 1746 om krav til instrumenter til flerdimensjonale målinger (flerdimensjonsmålere) - Forskrift 21. desember 2007 nr. 1747 om krav til automatiske gravimetrisk fyllmaskiner - Forskrift 21. desember 2007 nr. 1753 om krav til elektrisitetmålere - Forskrift 1. oktober 2009 nr. 1226 om krav til taksametre.
<p style="text-align: center;">Mattilsynet</p>	<p>Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2003/2003 om gjødsel</p>	<p>Forskrift 09. november 2005 nr. 1313 om gjødsel som markedsføres som EF-gjødsel</p>

Mattilsynet	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger	Forskrift 16. juni 2012 nr. 622 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger
Mattilsynet	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske midler	Lov 21. desember 2005 nr. 126 om kosmetikk og kroppspeieprodukt m.m. (kosmetikklova) Forskrift 8. april 2013 nr. 391 om kosmetikk og kroppspeieprodukter
Miljødirektoratet	Rådskonklusjon 69/493/EØF av om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om krystallglass	Forskrift 01. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/62/EF om emballasje og emballasjeavfall	Forskrift 01. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/70/EF om kvaliteten på bensin og diesellole	Forskrift 01. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøyer	Forskrift 06. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 648/2004 om vaske- og rengjøringsmidler	Forskrift 01. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske forbindelser (POPs)	Forskrift 01. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/42/EF om begrensning av utslippene av flyktige organiske forbindelser som skyldes bruk av organiske løsemidler i visse malinger, lakker og produkter for lakkering og omlakkering av kjøretøyer	Forskrift 01. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatører og avfall fra batterier og akkumulatører	Forskrift 06. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH)	Forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger	Forskrift 16. juni 2012 nr. 622 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og

		stoffblandinger (CLP-forskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/48/EF om sikkerhetskrav til leketøy	Forskrift 18. november 2013 nr. 1403 om sikkerhet ved leketøy (leketøysforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1005/2009 om stoffer som bryter ned ozonlaget	Forskrift 01. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/65/EU om begrensninger i bruk av visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk utstyr	Forskrift 01. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 om markedsføring og bruk av biocidprodukter	Forskrift 18. april 2017 nr. 480 om biocider (Biocidforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/19/EU om elektrisk og elektronisk avfall (WEEE)	Forskrift 06. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 517/2014 om fluorholdige klimagasser	Forskrift 01. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)
Miljødirektoratet	Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) 2017/852 om kvikksølv	Forskrift 01. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)
Nasjonal kommunikasjonsmyndighet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/30/EU om harmonisering av bestemmelsene om elektromagnetisk kompatibilitet	Forskrift 15. april 2016 nr. 378 om EØS-krav til elektromagnetisk kompatibilitet (EMC) for utstyr til elektronisk kommunikasjon
Nasjonal kommunikasjonsmyndighet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/35/EU om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om tilgjengeliggjøring på markedet av elektrisk utstyr bestemt til bruk innenfor visse spenningsgrenser	Forskrift 15. april 2016 nr. 379 om EØS-krav til sikkerhet for utstyr til elektronisk kommunikasjon
Nasjonal kommunikasjonsmyndighet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/53/EU om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om tilgjengeliggjøring på markedet av radioutstyr	Forskrift 15. april 2016 nr. 377 om EØS-krav til radioutstyr
Nasjonal kommunikasjonsmyndighet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/90/EU om skipsutstyr	Forskrift 29. september 2016 nr. 1161 om EØS-krav til maritimt radioutstyr

Norges vassdrags- og energidirektorat	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF om fastsettelse av en ramme for å fastsette krav til miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter	Forskrift 23. februar 2011 nr. 190 om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften)
Norges vassdrags- og energidirektorat	Europaparlamentets- og rådsforordning (EU) 2017/1369 om rammer for energimerking	Lov av 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v. (forbrukermerkeloven)
Havindustritilsynet	Rådsdirektiv 75/324/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om aerosolbeholdere (spraybokser)	Forskrift 1. mars 1996 nr. 229 om aerosolbeholdere
Havindustritilsynet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/42/EF om maskiner og om endring av direktiv 95/16/EF	Forskrift 20. mai 2009 nr. 544 om maskiner
Havindustritilsynet	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH)	Forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften)
Havindustritilsynet	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1272/2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger	Forskrift 16. juni 2012 nr. 622 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP-forskriften)
Havindustritilsynet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/30/EU om harmonisering av bestemmelsene om elektromagnetisk kompatibilitet	Forskrift 10. oktober 2017 nr. 1597 om elektromagnetisk kompatibilitet, jf. forskrift 29. april 2010 nr. 634 om innretninger
Havindustritilsynet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/34/EU om harmonisering av bestemmelsene om utstyr og beskyttelsessystem til bruk i eksplosjonsfarlig område	Forskrift 29. november 2017 nr. 1849 om utstyr og sikkerhetssystem til bruk i eksplosjonsfarlig område
Havindustritilsynet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/35/EU om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om tilgjengeliggjøring på markedet av elektrisk utstyr bestemt til bruk innenfor visse spenningsgrenser	Forskrift 15. april 2016 nr. 379 om EØS-krav til sikkerhet for utstyr til elektronisk kommunikasjon
Havindustritilsynet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/68/EU av 15. mai 2014 om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av trykkpåkjent utstyr	Forskrift 10. oktober 2017 nr. 1631 om trykkpåkjent utstyr
Havindustritilsynet	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/425 om personlig verneutstyr	Forskrift 22. juni 2018 nr. 1019 om konstruksjon, utforming og produksjon av personlig verneutstyr (PVU)
Sjøfartsdirektoratet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/53/EU om fritidsbåter og vannscootere	Forskrift 15. januar 2016 nr. 35 om produksjon og omsetning av fritidsfartøy og vannscootere mv
Sjøfartsdirektoratet	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/90/EU om skipsutstyr	Forskrift 30. august 2016 nr. 1042 om skipsutstyr
Statens jernbanetilsyn	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/424 om taubaneanlegg	Forskrift 20. desember 2022 om taubaner (taubaneforskriften)

Direktoratet for medisinske produkter	Europaparlaments- og rådsdirektiv 98/79/EF om medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk	Lov 12. januar 1995-01 nr. 6 om medisinsk utstyr og midlertidig forskrift 15. desember 2005 nr. 1690
Direktoratet for medisinske produkter	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/745 om medisinsk utstyr	Lov 7. mai 2020 nr. 37 om medisinsk utstyr og forskrift 9. mai 2021 nr. 1476 om medisinsk utstyr
Direktoratet for medisinske produkter	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/746 om in vitro-diagnostisk medisinsk utstyr	Lov 7. mai 2020 nr. 37 om medisinsk utstyr og forskrift 9. mai 2021 nr. 1476 om medisinsk utstyr
Statens vegvesen	Rådsdirektiv 70/157/EØF om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tillatt lydnivå og eksosanlegg på motorvogner	Forskrift 04. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)
Statens vegvesen	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/64/EF om typegodkjenning av motorvogner med hensyn til mulighet for ombruk, resirkulering og gjenvinning	Forskrift 04. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)
Statens vegvesen	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/40/EF om utslipp fra klimaanlegg i motorvogner	Forskrift 04. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)
Statens vegvesen	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkjenning av motorvogner med hensyn til utslipp fra lette passasjer- og nyttekjøretøyer (Euro 5 og Euro 6) og om tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer	Forskrift 28. juni 2022 nr.1233 om godkjenning av bil og tilhenger til bil (bilforskriften)
Statens vegvesen	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 78/2009 om typegodkjenning av kjøretøy med henblikk på beskyttelse av fotgjengere og andre myke trafikanter	Forskrift 28. juni 2022 nr.1233 om godkjenning av bil og tilhenger til bil (bilforskriften)
Statens vegvesen	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 79/2009 om typegodkjenning av hydrogendrevne kjøretøyer	Forskrift 28. juni 2022 nr.1233 om godkjenning av bil og tilhenger til bil (bilforskriften)
Statens vegvesen	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 595/2009 om krav til typegodkjenning av motorer og motorkjøretøy med hensyn til avgass fra tunge kjøretøy (Euro VI) og om adgang til reparasjons- og vedlikeholdsinformasjon om kjøretøy	Forskrift 28. juni 2022 nr.1233 om godkjenning av bil og tilhenger til bil (bilforskriften)
Statens vegvesen	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkjenning for den generelle sikkerheten til motorvogner, deres tilhengere og systemer, deler og separate tekniske enheter på slike motorvogner	Forskrift 28. juni 2022 nr.1233 om godkjenning av bil og tilhenger til bil (bilforskriften)
Statens vegvesen	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1222/2009 om merking av dekk med drivstoffeffektivitet og andre viktige parametere	Forskrift 17. desember 2012 nr. 1325 om merking av dekk vedrørende drivstoffeffektivitet m.m. (dekkmerkeforskriften)

Statens vegvesen	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 167/2013 om godkjenning av og markedstilsyn for jordbruks- og skogbrukskjøretøyer	Forskrift 28. juni 2022 nr.1233 om godkjenning av bil og tilhenger til bil (bilforskriften) Forskrift 01. juni 2016 nr 561 om godkjenning av traktor og tilhenger til traktor (traktorforskriften)
Statens vegvesen	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 168/2013 om godkjenning av og markedstilsyn for kjøretøyer med to eller tre hjul og firehjuls motorsykler	Forskrift 28. juni 2022 nr.1233 om godkjenning av bil og tilhenger til bil (bilforskriften)
Statens vegvesen	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 540/2014 om lydnivået i motorvogner og reservelyddempingsanlegg	Forskrift 28. juni 2022 nr.1233 om godkjenning av bil og tilhenger til bil (bilforskriften)
Statens vegvesen	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/858 om godkjenning og markedsovervåking av motorkjøretøyer og tilhengere til disse, samt av systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøy	Forskrift 28. juni 2022 nr.1233 om godkjenning av bil og tilhenger til bil (bilforskriften)
Luftfartstilsynet	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2018/1139 om flysikkerhet	Forskrift 1. juli 2024 nr. 1381 om felleseuropeiske sikkerhetsregler for sivil luftfart og om etablering av et europeisk flysikkerhetsbyrå (EASA-forskriften).

Vedlegg 2: Sammendrag

Dette avsnittet vil bli utarbeidet etter innspillsrunde og forankring